

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.: 06(57) 460-023

faluujdsag@jaszboldoghaza.hu

www.jaszboldoghaza.hu

2013. DECEMBER

14. ÉVFOLYAM

6. SZÁM

250 FT

Boldog karácsonyt

Polgármesteri tájékoztató

Jászboldogháza 2013-ban- ÚJ utakon

Az év végéhez és az ünnepekhez közeledve most is számot vetünk, terveinkből miket és hogyan sikerült megvalósítani. Az ugyan közhelyesen hangzik már az önkormányzatok életében, hogy nehéz év volt. Véleményem szerint a 2013-as év mégis különösen nehéz volt. Nem úgy, mint előtte az a közel egy évtized, amikor a kötelező feladataink ellátásához is hiteleket kellett felvenni, hanem másképp, a szervezési- szervezeti átalakítások miatt volt nehéz. 2013-ban már nem önállóan a helyi önkormányzat működteti a vízművet, az általános iskolát és a hivatalt. Jogszabályi előírásoknak eleget téve, ezeket az intézményeket átadtuk a számunkra legkedvezőbb feltételeket kínáló szervezeteknek. Ezt nem örömmel tettük. Számunkra, - olyan kistéleplésésként, ahol ezeket eddig hosszú éveken át a józan paraszti ész által vezérelve működtette az önkormányzat-, nehéz is elfogadni a változást. Még akkor is, ha tudjuk, jó szándék vezérelte. Nálunk nem volt veszélyben a vízszolgáltatás, nem akartuk azt eladni vagy kiadni, a másik kettőhöz pedig vagy így vagy úgy a pénzt úgyis oda kell tenni, mi már nem tudtunk hova leépíteni. Ezekből az átszervezésekben bízom benne, hogy Önök csak keveset vettek észre, de a dolgozóknak sok feladatot jelentett. Ebben az évben az önkormányzatot szinte „alapjáraton” jártattuk, csak így tervezhettünk. Ez főképp a szociális kiadások lefaragását jelentette. Év közben később nagy segítséget jelentett, hogy összesen 3 alkalommal, összesen közel 13 millió Ft kiegészítő támogatást kaptunk a működéshez. Nagyon nagy feladat, de segítség is a falunak a közmunkaprogramok lehetősége. Ebben az évben összesen 4 programhoz kaptunk támogatást, melynek keretében folytattuk a csapadékvíz-csatorna felújítást, utak- járdák javítását, épületek felújítását. Volt, amikor 14 és volt, amikor 70 főt foglalkoztattunk közfoglalkoztatás keretében. Ez a létszám már feladta a leckét, hiszen ugyanazzal a „stábbal” kellett végrehajtani a szervezést. Nem állítom, hogy a programok minden tagjával meg tudtuk szeretetni a munkát, de azt a rengeteg feladatot, amit velük elvégeztünk, egy évtized alatt sem tudnánk e programok nélkül megvalósítani. Ebben az évben közel 50 millió Ft támogatással valósult meg közfoglalkoztatás Jászboldogházán. Szeretnék ezúton is köszönetet mondani a település civil szervezeteinek! Fontos kiemelni egy-két eseményt a teljesség igénye nélkül, amiért hálával tartozunk nekik: A Boldogházi Gyermekért Alapítvány bált szervezett, és folyamatosan segít a fejlesztések meg-

valósításában. A Polgárőr Egyesülettel közösen működtetjük a kamerarendszert, gréder beszerzésében segítettek és most is együtt pályáztunk mikrobuszra. A Tűzoltó Egyesület megkapta a Jászboldogháza Községért kitüntetés munkájuk elismeréseként, kotrógép beszerzésével is segítették az önkormányzatot. Az Ezüstkor Nyugdíjasok Egyesülete a közös programok szervezése mellett koordinálja (az Árvalányhaj csoport után) a Csillagvirág kórust is. A Sportegyesület idén is helytállt a megye II.-ben, nem is akárhogy, most a 3. helyen állnak. A Jászboldogháza Ifjúságáért Közhasznú egyesület a strand, kemping és programok szervezésében segíti céljaink megvalósítását. A Jászföld Hagyományörző Egyesület a település és a térség egyik legnagyobb rendezvényét szervezte meg ebben az évben is. A Condors Motoros Egyesület népszerű találkozót szervezett nekünk májusban. A BOLDOG Bt. több települési rendezvény szervezésében közreműködött, kiadták a Törvényen kívül című, nagy sikert aratott könyvet. Az Autósport egyesület az általuk megszervezett rally verseny nyereségét a boldogházi gyermekek részére ajánlotta fel. A Faluvédő- és Szépítő Egyesület szervezi nekünk az augusztus 20-ai és a karácsonyi rendezvényeket, de munkájuk sokat segített, hogy különdíjat kapjunk a Virágos Magyarországért 2013 versenyen is. Ezek csak kiragadott példák, amelyek első gondolatként eszembe jutottak az elmúlt évből, de mind-mind nagyon értékesek a településnek. Köszönetet mondok azoknak a cégeknek, vállalkozóknak és magánszemélyeknek is, akik sokszor önzetlenül segítenek bennünket! Nélkülük sem sikerült volna!

Ebben az évben a következő fejlesztéseket valósítottuk meg állami és európai uniós támogatással:

- Óvoda felújítása 8 millió Ft
- Kemping kialakítása 14 millió Ft
- Homokos focipálya építés 3 millió Ft

A még folyamatban lévő beruházásokat nem sorolom ide, ez kb. 80 millió Ft elnyert támogatást jelent és kb. ugyanennyi összegű pályázatunk van jelenleg is bírálat alatt.

A végére hagytam, amit talán soha nem fogunk elfelejteni. 2013-ban megvalósult a 3121.jelű út (fejlődésünk útja) felújítása. Ez közel 900 millió Ft értékű beruházás volt a Magyar Közút Zrt. megvalósításában. Ezúton is köszönetet mondok Pócs János országgyűlési képviselőnek, hogy a fentebb leírt céljainkat támogatta.

Szűcs Lajos polgármester

Kedves Boldogházi Lakosok! Kedves Olvasó!

Örömmel tölt el, hogy ezt az évet is az összefogás és a szorgalom jellemezte minálunk. Ennek köszönhetően idén is sokat fejlődött Jászboldogháza. Köszönöm az Önök türelmét, bátorítását, segítségét a közös munkához. Az eredmények eléréséhez bízunk kell magunkban, és kell, hogy számíthassunk a Többiekre. Lakosokra, szervezetekre, vállalkozókra, Mindenkire. Köszönöm, hogy számíthattam Önökre! Boldog, békés ünnepeket és sikeres új évet kívánok Mindannyiuknak!

Szűcs Lajos polgármester

A Szeplőtelen fogantatás

Máriát kiválasztottságánál fogva nem terhelte az eredeti bűn, mint minden más anyaszülöttjét. Ezt ünnepeljük december 8-án. Immaculata Conceptio, a Tihanyi-kódexben az ünnep neve Asszonyunk Máriának fogantata a legnagyobb Mária-ünnepek egyike.

Az ünnep nem Mária szüzi anyaságáról emlékezik meg; az elnevezés arra utal, hogy Mária már édesanyja, Anna méhében való fogantatásától mentes volt az egész emberiséget terhelő eredendő bűntől. Az ünnep értelme felől időpontja is eligazít: december 8-ától szeptember 8-áig, Mária születésnapjáig (Kisasszony napja) kilenc hónap telik el.

Dél-Itáliában a IX. századtól kezdődött ünneplése, innen került át Britanniába, majd a XII. században a kontinensre; s a XIII–XIV. században Európa-szerte elterjedt. IV. Sixtus pápa 1477-ben vette föl a római naptárba, december 8-ára. XII. Ince pápa 1693-ban a világ-egyház számára előírta, XI. Kelemen pedig 1708-ban parancsolt ünneppé tette.

A magyar egyház az egész középkorban nagy tisztelettel ünnepelte meg a napot, Hunyadi Mátyás alatt Bécsre is kiterjesztették. Hazai miseváltozatait is megtaláljuk a középkor végén; himnusa is ismeretes. Bonfini följegyezte azt a hagyományt, hogy 1495. december 8-

án Buda népe a föllegek között megjeleni látta Máriát – szerepel Bálint Sándor Ünnepi kalendáriumában. A Tihanyi kódexben az ünnep neve Asszonyunk Máriának fogantata; zalai, főleg göcseji nevén Földtöltő Boldogasszony, illetve Eketöltő Boldogasszony.

A szeplőtelen fogantatás ünnepére és titkára emlékeztet a tizenkét csillagú olvasó, melyet a hagyomány szerint Kalazanci Szent József alkotott, s tanítványaival naponként elimádkozta.

Első ikonográfiai ábrázolásainak a XIV–XV. században különböző Szent Anna-motívumok tekinthetők: Anna és Joachim találkozása az Arany-kapunál; Jessze gyökere-kép Annára és Joachimra való sűrítése; néha az áldott állapotban lévő Anna. A Szeplőtelen Fogantatás jelképének számítanak a késő középkorban gyakori Mária-szimbólumok, melyeket a föld fölött összekulcsolt kezekkel lebegő Mária köré emblémaszerűen helyeztek el. A XVII. században a Napbaöltözött Asszony képéből alakult ki a barokk és rokokó legfontosabb Szeplőtelen Fogantatás-képe. Sajátos ábrázolása a kígyótól övezett és birtokolt földgömbön álló Mária; a karján ülő kis Jézus keresztet, esetleg húsvéti zászlót tart a kezében, amellyel a kígyót leszúrja.

A Szeplőtelen Fogantatás tisztelete IX.

Pius pápa intézkedése nyomán vált dogmatikus hittétellé 1854-ben: Mária az idők kezdetén kiválasztatott arra, hogy Krisztus megtestesülésének edénye legyen, s éppen ezért szeplőtelennek kellett lennie, az eredendő bűntől szabadnak, amit a tan terjesztői úgy racionalizáltak, hogy Mária nem érzelmi vágyban fogant.

A Szeplőtelen Fogantatás képzetkörével függ össze a Jesse fája, vagyis Jézus őszövségi családfája is. Izaiás próféta jövendölése Isten országának, a szeretet világának látomása: „És vessző sarjad Jesse törzséből és virág növekedik az ő gyökeréből. És megnyugszik rajta az Úr lelke, a bölcsesség és értelem lelke, a tanács és erősség lelke, a tudomány és ájtatosság lelke, és az Úr félelmének lelke betölti őt... Aznapon Jesse gyökere a népeknek jelül fog állani. Neki könyörögnek a nemzetek és az ő sírja dicsőséges leszen.”

A katolikus egyházban Szűz Máriát különleges tisztelet illeti meg Jézushoz való közeli viszonya kapcsán. Kívülállók azzal vádolnak minket, hogy „imádjuk” Máriát. Ezért vigyáznunk kell arra, hogy hitéletünk ne merüljön ki a Mária-tiszteletben, hanem csupán vezetőnk legyen a Jézussal, Istennel való közösség elérésében.

A Magyar Kurír nyomán

Csergő Ervin plébános

A Karácsonyi ünnepkör szentmiséi

Jászboldogháza

Alattyán

Dec. 22.:
Dec. 24.:
Dec. 25.:
Dec. 26.:
Dec. 29.:
Dec. 31.:
Jan. 1.:

10 óra: szentmise és szerepjáték
24 óra: szentmise és agapé
10 óra: szentmise
8 óra: szentmise
8 óra: szentmise
17 óra: hálaadás
8 óra: szentmise

8 óra: szentmise
22 óra: szentmise
8 óra: szentmise
10 óra: szentmise
10 óra: szentmise
15 óra: hálaadás
10 óra: szentmise

Búcsú Márton Éva tanárnőtől

*„Barátaim azt hiszik, hogy fekszem,
nem tudják, már járni tanulókat
megadóan, Isten oldalán.”
(Zelk Zoltán)*

A tisztelet hangján keresem a szavakat, amikor egy fegyelmetten küzdelmes életút végén búcsúznunk kell egyik nagyon lelkes tagtársunktól. Életének 84. évében, 2013. november 4-én elhunyt Nagy Istvánné, Márton Éva tanárnő.

1929. március 15-én született Jászberényben, Márton Domokos pénzügyőr és Iványi Mária negyedik gyermekeként. Iskoláit Jászberényben végezte. A Tanítóképző Intézetben kapta meg diplomáját 1949-ben. Az év őszétől került az alsóboldogházi iskolába, testvérbátyja, Márton Domokos munkatársaként. Az alsó tagozatosok tanítását vette át. A hivatástudat, a gyermekek iránti szeretet vezérelte, és nem panaszkodott a mostoha körülményekre. Igyekezett többet adni tanítványainak a pusztai tananyagnál. Amikor a központi iskolába került, már felsősöket is tanított. Megtanította a diákokat, hogy ismerjék meg önmagukat, lehetőségeiket. A tehetséges gyerekeket segítette a továbbtanuláshoz.

Boldogházán ismerkedett meg férjével, Nagy Istvánnal. 1953-ban házasodtak össze. Férje budapesti munkahelye miatt Ő is a fővárosba került, előbb Mátyásföldön, majd a XI. kerületben tanított.

Két gyermekük született, Évike és István. Házassága sajnos nem sikerült, a válás nagyon megviselte.

Nagy örömet jelentettek a gyerekei, akik diplomás felnőttként megtalálták számításukat, párjukat.

Gyakran mesélte, hogy neki vannak a legaranyosabb gyerekei, unokái. Igyekeztek visszaadni azt a sok-sok törődést, szeretetet, amit kaptak.

Nagyon kötődött Boldogházához. Élete egyik felejthetetlen napjának mondta, amikor 2009-ben, 80. születésnapján köszöntöttük, és egykori tanítványai szeretettel vették körül. Minden alkalommal azon imádkozott, hogy a következő találkozásra is el tudjon jönni. Boldog volt, hogy ott lehetett első iskolája emlékkő avatásán. Az augusztusi özszejevetelre tervezte az utat, de sajnos egészsége már nem engedte meg. Pár héttel halála előtt arra kérte fiát, hogy látogasson meg, és a szokásos pénzadományát elhozza. Évike nagyon fontosnak tartotta, hogy szerény pedagógusi nyugdíjából minden évben támogassa egyesületünk munkáját. Sajnos látása nagyon megromlott. Számomra olyan

megható volt az is, hogy élete utolsó napjaiban a Törvényen című kívül könyv felolvasását kérte gyerekeitől. Voltak részek, melyet többször is elolvastak.

2013. november 15-én kísértük utolsó útjára az Óbudai temetőben. Temetésén régi kollégái több mint 20 év után is kedvesen emlékeztek az együtt töltött szép napokra, méltatták emberségét, tudását, kollegialitását.

Szomorú véletlen, hogy a közelmúltban elhunyt két tanítványa, Muhari Károly és Matók Ágnes barátaink után búcsút kell intenünk örökre Évikének is.

Ide illik Juhász Gyulától az idézet:

*Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek.
Ők itt maradnak bennünk csöndesen még,
Hiszen hazánk nekünk a végtelenség.*

Kedves Évike, Tanár néni, Boldogbarátok! Nyugodjatok békében! Nekünk maradt az emlék, az együtt töltött órák, a közös beszélgetések felidézése, a fotók nézegetése.

*Veliczkyne Koncsik Ilona
BOLDOGBT Egyesület*

Nyugdíjasok „életéből”

Köszönet...

Az Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete 2013-ban adó 1%-ból közel 30.000 Ft-ot kapott, magánszemélyektől pedig 70.000 Ft-ot támogatásként. A BOLDOGT. és egyéb magánszemélyek természetbeni adományokkal segítette az egyesület működését.

Köszönjük valamennyi támogatónk odaadó önzetlen segítségét. Mindezek a nyugdíjas társaink életminőségének javítását segítette elő.

**Továbbra is várjuk az adó 1% felajánlásokat:
adószámunk 18837005-1-16**

Minden kedves szponzorunknak, községünk valamennyi lakójának áldott békés karácsonyt és gondtalan boldog új esztendőt kívánunk az alábbi Wass Albert versikével:

*„Karácsony készül emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
Csillogtassátok kedvetek
Legyetek újra gyermekek,
hogy emberek lehessetek!”*

Egyesület Vezetősége

*Orczi Imréné
egyesületi titkár*

Portrék a civil szervezetekből

BOLDOGBT EGYESÜLET

Beszélgetés Sugárné Koncsek Aranka néniel

Óbudai lakásában kerestem fel Aranka nénit, ahol a fiával él. Naponta lejár a boltba, piacra vásárolni, ebédet, vacsorát főz. Tavasszal a kertben tevékenykedik, metszi a szőlőt, a fákat. Ősszel befőzi, tartósítja a termést. Nyugdíjas éveiben kezdett helytörténettel, család kutatással foglalkozni.

Nagyon aktív életet él, nagyon nagy az ismeret-ségi köre. Telefonon értesül, tájékozik mindenről. Élő lexikon. Memóriája ma is verhetetlen. Csak bámulom, ahogy mondja a neveket, kapcsolatokat, eseményeket, évszámokat. Rengeteg jegyzetéből sokan profitáltak.

Sokaknak segít, mit hol keressenek, sorolja az adatokat. Olvashatjuk sok könyvben, publikációban, hogy hivatkoznak rá. Legjelentősebb munkái: Jász történelmi arcképcsarnok, Jászberény temetői, Jászberény város gyógyszerárainak története, A szegénygondozás, az orvoslás és a közegészségügy története Jászberényben, A jászberényi Szentháromság téri Kálvária története, A két Bedekovich.

És számtalan cikk, emlékezés fűződik nevéhez.

Sajnos látása megromlott, a műtétet az orvosok nem vállalták, így nagy szomorúságára az írásról, olvasásról le kellett mondania. Visszaemlékezéseit jó lenne hanganyagra rögzíteni. Sok minden van még, amit nem tudott publikálni, sok elképzelése, ötlete van arról, miket kellene feldolgozni, és vannak dolgok ahol, már csak ő az élő tanú, hiteles elbeszélő.

Aranka néni, egyesületünk tagja és én arra kértem, beszéljen most kicsit magáról, boldogházi emlékeiről. Élvezettel hallgattam logikusan felépített elbeszélését. Sajnos a diktafonba mondott teljes szöveget terjedelme miatt nem írhatom le, pedig érdekes, és benne van a történelem.

Az életutam beleágyazódik a 20. századba és a 21. század elejébe - kezdi a visszaemlékezést.

1918-ban a történelmi Magyarország szélén, Erdélyben, Kézdivásárhelyen születtem. Tudomásom szerint szülőhá-
zam még ma is áll. Vannak képeim róla, voltam ott sokszor. 1988-ban búcsúztam el tőle végképp, akkor fogadtam meg, hogy többet nem megyek haza. Ahogy Jászberény jellegzetes városa a Jászságnak, ugyanúgy jellegzetes városa Erdélynek Kézdivásárhely, nagyon nagy történelmi múlttal, hisz Gábor Áron ágyúit ott öntöttek 1848/49-ban. Ma is nagyon sok minden indul ki Székelyföldről Kézdivásárhelyről. A főtere érintetlen, a régi házakat felújították, nem úgy, mint Jászberényben, ahol gyermekkorom régi házai a főtéren már nem láthatók.

A trianoni szerződés megkötése után édesapám, aki Kézdivásárhelyen volt katona, a tábori kórházban nem esküdött fel a román kormányra, hanem hazajöttek Jászberénybe, és akkor már hoztak engem is.

Én Jászberényben nőttem fel, egy másik jellegzetes közö-
ségben, hiszen ma már közismert, hogy a Jászság népe, és Jászberény milyen öntudatos, jász öntudattal rendelkezik. Amíg édesanyám a székely öntudatra nevelt, édesapám a jász öntudatra. A székely földdel kapcsolatban mindent, de

mindent édesanyám mondott el esti meséként. Édesapám kézen fogva vitt el a városban mindenfelé, a különböző rendezvényekre, mutatta meg a várost.

Ott nőttem fel, ott jártam óvodába, a református iskolába, ahol nemcsak a vallási nevelést kaptam, de a közösségi nevelést is. Rengeteg közösségi megmozdulás volt az iskolában, kapcsolódva a város közösségi életéhez. Azt mondhatom, hogy nagyon jó közösségi indítást kaptam, és ez végig kísért az egész életutamon.

Magántanulóként kezdtem a polgárit, de anyagi helyzetünk miatt ezt abba kellett hagyni. Ipari tanuló lettem, női kalapos szakmában, a mestervizsgáig jutottam, szakmai oklevelem van.

Nehéz idők jöttek, munkanélkülivé váltam, se Jászberényben, sem Erdélyben, sem a fővárosban nem tudtam elhelyezkedni.

Indult a korházban Vöröskeresztes tanfolyam, én már akkor vöröskeresztes tag voltam. Gyűjtöttünk a városban, perse-
lyeztünk, kötöttük a kesztyűt és a zoknit a front katonáknak. A rokon polgármester azt mondta: - Aranka, menj a kórházba, végezd el a vöröskeresztes tanfolyamot! Én azzal az elhatározással tanultam, hogy a tanfolyam után megyek a frontra. A tanfolyam elvégzése után a kórház nem engedett. Ott volt rám szükség. A frontra nem mehettem, de a front helyembe jött. Minden borzalmával, a Sztálin rakétákkal, az ágyútü-
zekkel, az álcázott német ágyúkkal lőtték a kórházat. Egyik épületünk, pontosan az az épület, a szülés-
nőgyógyászat, ahol én is dolgoztam, belövést is kapott. Akkor mi már lent voltunk a főépület óvópincéjében. Lehordtuk a betegeket. Ezekben a támadásokban a kórházi betegek közül senki sem sérült meg. Borzalmas élmények voltak. A légópincében vezettem le - akkor még vöröskeresztes nővérként- az első szülést életemben. Pesterzsébetről Jászberénybe menekült asszonykát hoztak le a légópincébe, iker terhességgel. Bár volt a légópincében orvos, de olyan csata volt fölöttünk, nem jöttek oda, hiába könyörögtem, hogy már látom a baba fejét, de visszaüzentek, hogy húzzam ki. És nekem, az akkor még szüléset szempontjából szakképzetlen nővérnek, ki kellett húzni, és a következőt is, aki lábbal jött. Tudom, hogy életben maradtak, mert évekkel később, ez a pesterzsébeti édesanya a két gyermekkel meglátogatott a kórházban.

Borzalmas élmény volt, amikor a menekült katonák jöttek a pincébe, mi adtuk nekik a polgári ruhát, és levettették az uni-
formist, menekültek, mentek volna haza. Hogy hazaértek-e, nem tudom.

13 halottunk volt, akik részben sérülésben, részben súlyos betegségben haltak meg az ostrom alatti 3 napban. Első ténykedésünk az volt, amikor a szovjet katonák megérkeztek, felszólítottak minket, hogy a felettünk lévő kórtermekből temessük el a halottakat. A kórház igazgatójával, a műtős fiúval, a kazánfűtővel, a húgossal együtt láttunk munkához. A férfiak megásták a gödröt, és mi egymásra tettük a 13 halottat, lepedőbe és paplanba takarva. Másfél év múlva – mivel már csak egyedül én voltam kórházi dolgozó akkor, az eltemetők közül - az exhumálásnál, csak én tudtam azonosítani a halottakat.

A fő épület a szovjet katonaságnak lett tábori kórház, mi két kórterembe szorultunk a betegeinkkel, és hozták a frontról a polgári sérülteket. Nagyon nehéz volt ellátni. Nem volt gyógyszer, ennivaló sem. A szovjet városparancsnok biztosította a kórház élelmezését.

Átvészeltük. Elmentek a szovjet csapatok, de a front hátere lett Jászberény. A városnak néhány intézménye tele volt hadifogoly sebesültekkel. Amint a front elvonult, felszámolták a hadifogoly kórházat. A magyar sebesült katonákat hozzánk hozták a kórházba, ott voltak szalmára fektetve. Gyógyszer nélkül. Nagyon sokan ott fejezték be életüket. Nagyon soknak fogtam le a szemét, nagyon sokan kérték tőlem, hogy értesítsem hozzátartozóikat, hogy itt vannak. A Szent Imre temetőben lettek eltemetve, sírjuk ma is ott van.

Nagyon nehezen rendeződött minden. A vöröskeresztes nővérből ápolónővé minősítettek. Elmentem Szolnokra szülésznőképző tanfolyamra. Szolnokon még minden romos volt, mi növendékek is csináltuk a romeltakarítást. Fűtetlen helyiségben, papírral beragasztott ablakoknál tanultunk. A tanulmányok végzése közben takarítottunk a városban, hordtuk a Tisza-hídhöz a téglát. Nehéz idő volt ez is, 45 ösztől 46 augusztusáig.

A szülésznői gyakorló időszakot már a jászberényi kórházban végeztem. Jászberényben én szerveztem meg a szakszervezetet, nemcsak a kórházban, de a városban is. 1949-ben elkerültem Jászberényből. Akkor úgy nézett ki, hogy néhány hétre, de most már úgy néz ki, hogy a halálomig. Sátoraljú helyre mentem két hétre bepakolt ruhával, azzal, hogy szervezzem ott meg a szakszervezetet. Elmentem Jászberényből és ezzel országjáró lettem. Sátoraljú helyről szakszervezeti iskolába kerültem, onnan Szombathelyre, majd pártiskolába, végül a szakszervezeti központba kerültem.

Végig csináltam az orvos egészségügyi dolgozók szakszervezeti mozgalmát. A szakszervezet titkáráként jöttem nyugdíjba, és lettem a szakszervezet alelnöke. Mint alelnöknek is rengeteg feladatom volt. El kell mondanom, rendkívül sok segítséget kaptam az egészségügyi dolgozóktól, orvosoktól, professzoroktól, akik soha nem azt nézték, hogy nincs dr. a nevem előtt, nincs orvosi diplomám, hanem azt, hogy mit csinállok, mit teszek, hol akarok segíteni, és ők miben segíhetnek. Ez a segítőkészség kísért végig az egész szakszervezeti utamon.

Voltam a Nótanács tagja, a Szakszervezetek Országos Tanácsának a tagja. Részt vettem a magyar szakszervezeti mozgalom minden kongresszusán, a nemzetközi rendezvényeken. Jártam a kelet-németországi rendezvényeken, Svédországban, Szovjetunióban számtalanszor. Voltam Oszétiában. Akkor még nem tudtam, hogy milyen kapcsolatban vannak a jászok az oszétokkal. Néhányszor voltam Grúziában, és voltam Mongóliában is, ahol fogadott Ulan Batorban a fő láma. A dísz jurtában a 10 perces látogatás helyett hosszan

beszélgetett velem. Nagyon sok minden történt az életemben, napokat tudnék mesélni.

Mi köt engem Boldogházához?

Gyerekkoromban édesapám vitt nagyon sokszor Boldogházára a Koncsek Pista bácsi tanyájára. Sok kellemes napot töltöttem ott, volt mikor jó időben, volt, hogy csizmaszárig érő sárban. Ott voltak állatok. Gyerekkori élményeim a sok baromfi, a pávák a gyönyörű tollakkal, a pulykák, ahogy durrogtak. Nagyon tetszett, hogy mondhattam: „Szebb a páva, mint a pulyka, mert a pulyka mérges pulyka, durr, durr, durr.” Tetszett a szabad tanyai élet.

A református iskolában osztálytársaim voltak a Szappanos lányok, akiknek tanyájuk volt Boldogházán. Hozzjuk járunk le. Abban a szerencsében részesültem, hogy a boldogházi templom szentelésén, a szentelési búcsúján ott voltam. Akkor is a Szappanos tanyán. Onnan mentünk a templomhoz, jártuk végig a búcsú körmenetet. Reformátusok voltunk, de az nem zavart bennünket, nyugodtan csináltuk azt, amit a katolikusok csináltak. Nagyon szép emlékek voltak ezek. Nagyon kedvesek voltak a Szappanos szülők. Nagyon szép fogadás volt. Nagy tanya volt, sok állattal. A városi lakásuk Jászberényben, a Rákóczi úton volt. A lányok onnan jártak iskolába.

Ezek az emlékek mélyen kötöttek Boldogházához.

Mikor elkezdtem a helytörténeti kutató munkát, akkor döb-bentem rá, hogy ahogy Jászberényben minden szál összeköt Jászberény neves családjával, ugyanúgy a boldogházi dülők őseim nevét viselik. Ott van a Terenyi, a Koncsik, a Katona dülő.

Néhány évvel ezelőtt, amikor már felnőttként, öreg fejjel látogattam el Boldogházára, annak temetőjébe, és végig mentem a faluban az utcákon, nem ismertem rá, mert hajdanán nem így nézett ki. De ez jó is. A fejlődés ott is megmutatkozik, és ennek a fejlődésnek érdekében az ott lakók nagyon sokat tettek. És annak a társadalmi életnek az érdekében, ami ott folyik, ahogy ott együtt dolgozik a közösségi munkában öreg és fiatal, elszármazott és visszaszármazott, példamutatónak tartom. Bizakodom, hogy ez a folyamat nem szakad meg, folytatódni fog. A mai zászlóvivők helyett jönnek újabbak, nemcsak Ica, Bella, Veronka, Marika, de nagyon sokan követik példájukat, és végzik tovább ezt a munkát, és a helyiektől megkapják hozzá azt a segítséget, amit ma is megkapnak. Ehhez kívánok nagyon, de nagyon sok sikert és nagyon szép eredményeket.

Nagyon köszönöm a beszélgetést.

Aranka néni szeptemberben ünnepelte 95. születésnapját. Október 18-án Jászberényben, a városházán, ünnepi műsorral köszöntötték három jubiláló jász kiválósággal együtt.

Papp Belluskával vettünk részt és a boldogháziak jókívánságait is tolmácsoltuk minden ünnepeltnek.

Nagyon büszke vagyok arra, hogy bizalmába fogadott. Hálás vagyok, hogy kigyűjtötte apai és anyai családfámat, megmutatta, hogy rokonok vagyunk. Sokkal tartozom, hiszen 90. születésnapján ígértem, hogy gyűjtéséből megpróbálom összeszerkeszteni családjunk történetét. A 95-en újabb ígéretet tettem, hogy minden meglesz, a 100. évfordulóra.

Isten éltesse Aranka néni! További erőt, egészséget kívánok, és szeretnénk a kerekévfordulón a Boldogbarátok nevében köszönteni!

2013. december 10.

Veliczkyne Koncsik Ilona

FALUVÉDŐ ÉS SZÉPÍTŐ EGYESÜLET

Szappanos Anikónak hívnak. Jászboldogházán jártam óvodába és iskolába is. Mondhatni szerettem a tanulást, különösen az orosz nyelvet. Tanulmányaimat a Verseghy Ferenc Gimnáziumban folytattam. Érettségi után felvételiztem a nyíregyházi Főiskola nyelvtagozatára, ahová nem vettek fel. Így kerültem a helyi Takarékszövetkezetbe, ahol pénztárosi munkakört töltöttem be évekig. Több pénzüggel kapcsolatos tanfolyamot elvégeztem /bankügyintézői, mérlegképes könyvelői /. Jelenleg kirendeltség vezetőként dolgozom. Ezt a munkakört az elődöm, Köhidiné Marika nyugdíjba vonulása óta töltöm be. Ennek immár 14. éve. Hálás lehetek, mert a családom és a közeli rokonok is itt élnek Boldogházán, sűrűn találkozunk. A munkatársaimmal is nagyon jól megértjük egymást.

A Faluvédő és Szépítő Egyesületnek 3. éve vagyok tagja. Nem sok időm van, de igyekszem részt venni a csapat falut szépítő, ápoló munkájában, különösen az augusztus 20-i és a karácsonyi ünnep szervezésében. Az Egyesület tagjai jól megértik egymást. Igazi kis szorgos csapat, melynek vezetője Szücsné Marika, akinek számos ötlete van, melyeket igyekszünk megvalósítani. Ha kell kapálunk, locsolunk, gazolunk, permetezünk. Az idei évben nagy segítség volt a

közmunkaprogramban dolgozók munkája, hiszen a köztéri kertet, tereket rendben tartották. Az egyesületi tagok munkája által sok minden megszépült már ebben a kis faluban. Jóérzés végigmenni az utcákon. Szépen beleillenek a falusi környezetbe a természetes anyagból, fából készült virágtartók, jelzőtáblák és utcanév táblák. Szembetűnő, hogy egyre több ház előtt virágosítanak, parkosítanak a lakosok.

„Azáltal, hogy teszünk valamit a falunkért, ami szépít, magunkért is teszünk.”

Ezen mottó jegyében lehetőségeinkhez mérten virágosítunk, parkokat alakítunk ki annak érdekében, hogy minél szebb legyen környezetünk.

A közelgő karácsonyi ünnepek alkalmával a következő idézettel szeretnék békés, áldott ünnepeket kívánni minden Kedves Olvasónak.

*„Égjen hát a békeláng az emberek szívében
mosolyogjon minden szempár házak melegében.
A szeretet most a legfontosabb ezen a világon,
Legyen mindenkinek boldog s békés a karácsony!”*

Velünk történt ...

Aranylakodalom Jászboldogházán

Egy örömdetes eseményre hívta a családot, rokonságot és az ismerősöket 2013. november 9-én a jászboldogházai templom harangja. Ötvenedik házassági évfordulójuk alkalmából hálaadó szentmisére igyekezett Fózer Tibor és Versegi Julianna is, akik ötven éve esküdtek örök hűséget egymásnak a portealeki templomban. A hálaadó szentmisét Csörgő Ervin atya mutatta be a család, a rokonság és nagyszámú jászboldogházai hívó jelenlétében. A Fózer házaspár, akik a község köztisztviselőinek örömdő lakosai, az elmúlt ötven évben, egy Madách idézet szellemében élnek, amely így hangzik:

*„Akit párodul melléd rendelt az ég,
Becsüld meg, szorítsd meg kezét,
És ha minden álmod valósággá válik,
Akkor se feledd el, légy hű mindhalálig!”*

A szentmisét követően az Aranylakodalmas házaspárt köszöntötte két gyermeke, menyé, három unokája, testvéreik és a rokonságuk, a Nyugdíjas Klub több tagja, és a jászboldogházai ismerősök. A templomból a vendégsereg a Művelődési házba vonult, ahol az Aranylakodalmas házaspár ebéden látta vendégül a meghívottakat. Az ünnepség még vasárnap is folytatódott, ahol a Nyugdíjas Klub összejövetelén, köszöntötték Fózer Tibort és feleségét.

Nagyon jó egészséget, még sok-sok együtt eltöltött gondtalan évet és minden elképzelhető jót kívánunk kedves szüleinknek.

Fózer Tünde és Fózer Tibor

ÜNNEPELJÜNK EGYÜTT!

*A Faluvédő és Szépítő Egyesület szeretettel meghívja
a község lakóit, elszármazottait és minden kedves érdeklődőt*

2013. december 22-én, advent negyedik vasárnapján délután a

közös karácsonyváró ünnepségre

a Szent Vendel parkba, rossz idő esetén a Sportcsarnokba.

*December 21-én délelőtt 9 órakor a Kisbíró a piactéren
hívja meg a falu népét.*

A programból

15 órától a helyi kézművesek kirakodása és karácsonyi vására.

16.30-tól ÜNNEPI MŰSOR

Köszöntők

Adventi gyertyagyújtás

***Ady Endre Karácsonyi rege című verse Szőrös Antal előadásában
Az óvodások és iskolások műsora, Betlehemes játék,
a Csillagvirág Kórus fellépése.***

A szívet-lelket melengető műsor után forralt bor, forró tea, házi sütemény, büfé és még sok meglepetés várja kedves vendégeinket.

Rendezvényünk közös összefogással, az önkormányzat és civil szervezetek támogatásával az ünnepre hangolódást szeretné segíteni.

Ünnepeljünk együtt, készüljünk közösen az év legszebb ünnepére.

Boldog Karácsonyt, Boldogháza!

MEGHÍVÓ

Jászboldogháza Polgárőrsége tisztelettel meghívja Önt és kedves Családját, Baráti Társaságát a 2013. december 31-én 20 órakor kezdődő

Szilveszteri Bálra

Belépőjegyek ára elővételben: 3500Ft/fő
14 éven aluli gyermekek részére 2000Ft/fő (6 év alatt ingyenes)
Helyszín: Tornaterem (változás esetén Művelődési Ház)

Program:

19.30 Vendégvárás, helyfoglalás

20.00 Megnyitó

20.30 Vacsora:

A menü: Pezsgős malacsült párolt káposztával, tört burgonyával

B menü: 1 szelet párolt tarja, fél adag Cordon blue rösti burgonyával és párolt káposztával

A 2013.12.27. után jelentkezők részére sertéspörkölt, burgonya, savanyúság

24.00 Tombolahúzás, értékes nyeremények, tűzijáték, édesség, pogácsa, pezsgő

04.00 Utolsó keringő

Jegyek vásárolhatók elővételben Jászboldogházán:

Takarékszövetkezet

Lottózó/ Virágbolt

Balázs bolt

A jó hangulatról Harnyos Tamás gondoskodik

JÁSZBOLDOGHÁZA

Kérjük, hogy személyes megjelenésükkel, tombolatárgyakkal, és egyéb felajánlásokkal szíveskedjenek támogatni a Polgárőrséget, hogy Jászboldogháza közbiztonságát szolgálhassuk a jövőben is.

Információ:

Joó-Kovács Balázs- 70/338 47 23

A Faluszépítők képes hírei

Visszatekintés – 2013-ra

1.

A Balázs bolt mellett lévő Öreg fa, 2006-ban lett védetté nyilvánítva, 1900-as években ültették. Nagyvalószínűséggel a valaha Jánoshidáig vezető eperfasor, utolsó megmaradt példánya. Az öregfa környezetét Egyesületünk, 2013 tavaszán szépítette meg. A legöregebb fasor településünkön, a vasútállomás előtt található vadgesztenye sor, mely több mint 100 esztendő.

4.

Köszönettel tartozunk Tugyi Imrének, aki önzetlen segítséggel, egész nyáron vizet biztosított saját udvaráról, a Fajtakísérleti Állomás virágos környezetének locsolásához, és a faluszépítést saját maga vásárolta virágpalántákkal is segítette.

2.

A nyáron helyére került a viharban megrongálódott, harangláb néven ismert, Trianoni emlékmű. Az emlékművet Nagy János (Csiki) asztalos mester készítette 10 évvel ezelőtt, 2003-ban

3.

Gömöri Gábor sok-sok árvácskát ajánlott fel faluszépítésre, jutott belőle az öregfa alá, a faluköszöntő táblák alá és a Gyógyszertár elé. Köszönet érte.

Köszönjük a Községi Önkormányzat egész éves együttműködését, a közmunkások munkáját, amivel az év folyamán, jelentős terhet vettek le a vállunkról, kevesebb szabadidőnket kellett faluszépítésre fordítani, mint korábban. Több idő jutott a kulturális programok megszervezésére, megvalósítására, pl. Civil-nap,- MÁV évforduló, kiállítások, Szép Udvar verseny, kemenceépítés körüli teendők, augusztus 20-a a Tájháznál, Karácsonyváró ünnepség szervezése stb. Munkájukra a jövőben is számítunk.

5. Köszönet Baráth Gábornak is, aki szabadidejének ráfordításával is önként igyekszik tenni a faluszépítésért, többek között a Lehel utca végén lévő szép környezetet is jó néhányszor ő kaszálta körbe a nyár folyamán.

6. Összefogással 2013. augusztus 20-ra felépült a falu kemencéje a Tájháznál.

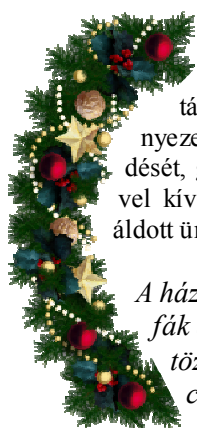
8. Az ABC előtti tulipánfa ismét szépen díszít, Szörös János asztalos újította fel, sőt valaha ő is készítette a falu számára.

7. 2013-ban ünnepeltük a Hatvan – Szolnok vasútvonal 140 éves évfordulóját. Egyesületünk mindent megtett annak érdekében, hogy emlékezetes legyen ez az évforduló. Ebből az alkalomból ünneplőbe öltöztettük a Vasútállomást. Padokat, hulladékgyűjtőket helyeztünk ki a peronra, ismertető táblát csináltattunk, virágokat ültettünk, s mint egy szőnyeget, 15 köbméter gyöngykavicsot terítettünk le az állomás elé - köszönjük segítőink munkáját.

9. A Szent Vendel park szép színfoltja településünknek. A parkba ismét felkerültek az ünnepi fények a helyi TSZ-nek és Matók Péternek köszönhetően.

Kedves lakosság, kedves segítőink! Köszönjük egész éves önzetlen munkájukat, támogatásukat, segítségnyújtásukat, amivel saját környezetük és a faluszépítés előrejutását, a falu fejlődését, gazdagodását segítették. Karácsony közeledtével kívánunk Önöknek s minden kedves Olvasónak áldott ünnepeket és boldog új évet.

A házakban mindenhol kalács illatozzon, fenyőfák alatt gyertyaláng ragyogjon. Szívekbe költözzék nyugalom s szeretet. Hozzon a karácsony békét és örömet.

A Faluszépítők hírei

Kedves Boldogházaiak!

Íme egy újabb képeslap a múltból!

Valóban időutazásra visznek minket a régi képeslapok, a múltat, gyermekkori és fiatalkori emlékeket idézik fel bennünk.

A most bemutatott képeslap 1970 körül készült, és a jászboldogházi Művelődési Házat ábrázolja. Első ránézésre azt hinnénk, hogy ez egy fotó, de régen gyakori volt ez a formátum, egy-egy képeslap megtervezésekor.

A jászboldogházi Művelődési Házat, 51 évvel ezelőtt, 1962-ben építették, és abban az évben, november 7-én lett átadva. Az épületbe beköltözött a könyvtár, 1965-ben pedig átadták a szélesvásznú mozit, és igen sok kulturális esemény színtere volt a nagyterem.

Emlékezzünk csak vissza a 70-es, 80-as években a május 1-jei lampionos felvonulásokra. Májusfákkal, lampionokkal, énekszóval elsétáltunk a Radiátorgyárig, majd vissza a Művelődési Házhoz, ahol fellépett az általános iskola énekkara, s amíg énekeltek, a színpalak mögött fellépésre készültek a meghívott színészek, énekesek.

Emlékeznek, ki mindenki fordult meg virágkorában a nagyterem színpadán?

Teltházak előadások, estek voltak.

Egri János műsorvezető, Sinkovics Imre, Váradi Hédi, Koós János, Soltész Rezső, Máté Péter, a „rongylábú” Solymos Tóni, Hofi Géza, Poór Péter - fehér öltönyben énekelte a „Piros tulipán - t”, Kovács Kati - micsoda élmény volt előadás után az autogram kérés! Madrász Katalin, Horváth Pista cigányánóta énekes - rózsás kendővel a derekán, Jászsági Néptánc Együttes, R-Gó együttes, Szikora Robival, a Szolnoki Szigligeti Színház művészei, pesti színészek gyermekmese és bábelőadásai, cirkuszi előadás és még sorolhatnám tovább. Volt nőnapos műsor, ahol végül a nők egy-egy szál virággal térhettek haza. Helyt adott a nagyterem, a kisdobos és úttörő avató ünnepségeknek, farsangi báloknak, búcsúbáloknak, ballagási ünnepségeknek, lakodalmaknak stb.

Az emeleti kisteremben jó hangulatú Ifjúsági Klub működött, Ménküne Kerekes Judit klubvezetőnek köszönhetően. A klub, aminek jómagam is tagja voltam, huszonéves fiatalokból állt. Vártuk, készültünk ezekre a napokra. Jó hangulatú vetélkedőket tartottunk, volt rántotta sütő verseny, amit süttünk aztán meg is ettük. Születésnapokat ünnepeltünk, pl. amikor az anyém volt, anyukám süttött egy tortát, azzal vendégeltem meg klubtársaimat, ilyen alkalmakkor, apró ajándékkal leptük meg egymást, melyeket a mai napig őrzünk. A Balatonra is elmentünk egyszer egy hétre. Szörös Béla anyukája finom meggyes süteményének az ízére még most is emlékszem. Vissza lehetne hozni ezt a kezdeményezést, a mai fiatalok számára is, ahol megbeszélhetnék a dolgait, hasznosan, tartalmasan, vidáman, kulturált körülmények között tölthetnék el az időt.

Szombatonként diszkó volt az ifjúsági teremben, Szöllősi Bélával, Nagy Sanyival, Dalmadi Bélával - Damil diszkó,

ami szintén felejthetetlen emlék. Lenn a nagyteremben is volt diszkó, amit többnyire Rácz Péter tartott. A földszinten volt a büfé, ahol Mizseiné Hájas Eszti néni a diszkó ideje alatt üdítőt és csokoládét árult. Volt terem, ahol hangszerpróbát tartottak, később kondi terem lett. Különböző tanfolyamoknak adott otthont az épület, mint pl. autóvezetői, sőt varrótanfolyamnak is, voltak szakkörök, mint pl. makramé szakkör. Az egyik földszinti helyiség, jelenleg nyugdíjas klub,

gyűlések, osztálytalálkozók, egészségmegőrző szűrések stb. színhelye, és a Csillagvirág kórus is ott tartja próbáit hetente.

A Művelődési Ház másik földszinti helyisége szintén gyűléseknek vagy egyéb rendezvényeknek ad helyet. Itt működött régen a község könyvtára.

A Művelődési Ház igazgatója Zámbo

Gyuláné Évike néni volt. 1970. 03. 01-től 1996. 12. 31-ig látta el ezt a tisztséget, jó szervezőkészségének, rátermettségének, barátságos emberszeretetének köszönhetően ebben az időszakban igen gazdag kulturális élet folyt a Művelődési Házban.

Az épület, mely tavaly „ünnepelte” az 50 éves évfordulóját, sajnos igen megromlott, amortizálódott állapotban van. Pályázati forrás nélkül az önkormányzat nem tud érdemi felújítást eszközölni.

Mivel Jászboldogháza valóban egy kis település, nincs sok esélye a fiataloknak, hogy szabadidős programokat találjanak maguknak a településen belül.

Egy művelődési ház –többek között- mindig az adott fiatal-ság és a lakosság adott igényeit hivatott kiszolgálni. Egy művelődési háznak a klasszikus szerepe változatlan. Kultúrközvetítés, szabadidő hasznos eltöltése.

Ha a művelődési ház meg tudna újulni, akkor a „Civil szervezetek háza” elnevezéssel is ki lehetne egészíteni a régi nevet, ahogy erre már történt utalás.

Lehetőség lenne a pályázattal, hogy egy kihasználatlanul álló épületnek adnánk újra funkciót. Az épületben a civil szervek összehangolva szervezhetnék programjaikat, üléseiket. De természetesen ehhez az kell, hogy megfelelő infrastruktúra és egy kulturált épület fogadja akár a tagokat, akár ha rendezvény van, akkor a vendégeket.

Összességében a művelődési ház felújítására valós társadalmi igény van, indokoltsága nem megkérdőjelezhető. Bízunk benne, hogy a közeljövőben pályázati források bevonásával újra el tudná látni a klasszikus szerepét, csak az újkori igényeknek megfelelően.

Igen, itt egy régi fotó, egy képeslap, és máris mennyi emlék, gondolat jut az ember eszébe róla.

Egyszerre benne van a múlt, jelen és a jövő.

Ez a képeslap 1970 körül készült, 3 forintba került, és én találtam rá egy fiókban a régi fotók között.

Látva az egyre vonzóbb külsőt öltő településünket, a jövőben jó lenne újabb képeslapokat tervezni, készíttetni.

Szűcs Gergelyné egykori ifjúsági klubtag

Beszélgetés a civil szervezetek vezetőivel

Szűcs Gergelyné a Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke

A Jászboldogházára érkező látogatót egy szép, rendezett, virágos település fogadja. De a helybeli és elszármazott lakosok is gyakran szólnak elismeréssel a falu szépüléséről, fejlődéséről. 2013-ban a „Virágos Magyarországért” mozgalom különdíját kapta meg a település. Az elért eredményekben jelentős szerepe van a Faluvédő és Szépítő Egyesületnek. Az egyesület elnökével, Szűcs Gergelynével beszélgettünk.

1999-ben alakult meg az Egyesület, és tíz év elteltével 2009-ben újjáalakult. Ekkor vették át az elnöki tisztséget Mészáros Bélánétól. Hogy kezdődött, hogyan kapcsolódtál be ebbe a munkába?

Kissé talán rendhagyó módon. Eleinte ugyanis „titokban” szépítettem a falut. Amikor a korábbi egyesület már nem működött, nagyon zavart, hogy gondozatlanok a közterek, parkok. Ezért sötétedéskor szépítettem, amikor nem látták, ilyenkor kapáltam, gereblyéztem egy-egy előre elhatározott helyen. Később édesanyám is csatlakozott hozzám. Vele már nappal is végeztük a munkát, de akkor még egyikünk sem volt faluszépítő. Miután Mészáros Béláné lemondott az elnökségről, Zámboriné Évike néni járt folyton a nyomomban, hogy vállaljam el ezt a tisztséget. Nagyon sok álmatlan éjszakát okozott a döntés, de most már úgy érzem, jól döntöttem. Eleinte voltak, akik azt mondták, hogy magam maradok, de szerencsére nem így történt. A 36 fős taglétszámból vagyunk tíz-tizenöten, akikre mindig számíthatok. Elkezdtuk tehát a faluszépítést. A kapát, gereblyét, ásót felszereltük a kerékpárra, és mentünk - így ismert meg minket a falu. Eleinte furcsa volt, aztán megszokták. Sokat dolgoztunk, kapáltunk, meszeltünk, festettünk, és nagyon jó érzés volt egy-egy közös eredmény.

Mi az az örökség, amit fontosnak tartasz a korábbi egyesület munkájából?

Nagyra értékeljük az elődök munkáját, hiszen ők voltak az úttörők, és nagyon sok értéket hoztak létre. Hogy csak néhányat említek: a játszótér építése, utcajelzőtáblák készítése, faluköszöntő táblák, harangláb, szoborfülkék, köcsögfá állítás, a Szent Vendel tér kialakítása. Erzsébet park létrehozása, a sok-sok fásítás, virágosítás. Az ő munkájukra alapozva kezdtük el, illetve folytathattuk a munkát 2009-től. Többek között azt tanultam az elődömtől, hogy amit létrehozunk, az legyen igazán szép. Ez a mi feladatunk.

Mi volt az újjáalakult egyesület első eredménye, amelyre ma is büszkén tekintesz vissza?

Az első komoly eredmény a hajdani központi iskola helyének, a Fajtakísérleti Állomás környezetének felújítása, parkos emlékhellyé alakítása volt, amit a BOLDOGBT Egyesülettel és az Önkormányzattal közösen valósítottunk meg. Azóta is gondozzuk ezt a parkot. Ennek a munkának volt egy másik szép eredménye, hiszen ott alakult ki az a barátság az elszármazottakkal és vezetőjünkkel, Veliczky Józsefnével, ami azóta is tart. Sok közös terv megvalósításában segítjük kölcsönösen egymást.

Szűcs Gergelyné

Az eltelt csaknem öt év alatt számos szép elképzelés valósult meg. Melyeket tartod a legfontosabbaknak?

Számomra mindig a legutóbbi megvalósult „álom” a legkedvesebb, de ha bármelyik eszembe jut, jó szívvel emlékezem rá, szívesen beszélek róla. Talán úgy érzékelhető legjobban a tevékenységünk, ha egy sétát teszünk a faluban. A faluköszöntő tábláknál virág fogadja az ide érkezőket. A Fajtakísérleti Állomás parkját igyekeztünk úgy alakítani, hogy kora tavasztól késő őszig mindig nyíljanak a virágok. A Szolgálatóház szép környezete és a Gyógyszertár előtti park is az elmúlt évek munkájának eredménye. Régóta hiányoztak a településen a tájé-

koztató táblák, sikerült ezeket is pótolni, kihelyezni. Megszépült az állomás és környéke, új kerékpártároló készült. S a legutóbbi nagy eredmény, hogy a lakosok támogatásával sikerült a kemence fölépítése a Tájházban. Emellett persze folyamatosan végezzük az aktuális faluszépítő munkákat.

Sokan azt tekintik az egyik legnagyobb eredménynek, hogy sikerült bevonni az embereket, augusztus 20-án, és advent idején közösen ünnepelnek a falu lakói. Ezt hogyan értékelted?

Az egyik legszebb álunk vált valóra, amikor három éve először rendeztük meg a karácsonyváro ünnepséget a Szent Vendel téren. Nagy öröm volt megtapasztalni, milyen sokan eljöttek. Ezzel sikerült egy szép, új hagyományt teremteni, hiszen idén már harmadik alkalommal rendezzük meg az adventi ünnepséget. Hasonlóan sikeres az augusztus 20-i ünnepség a Tájházban, amit azért is fontosnak tartok, mert végre életteli telik meg ez a szép környezet. Egyik ismerős mondta: „Olyan jó volt az augusztus 20-i ünnepség, alig várom, hogy az újságban is benne legyen.” Volt, aki beteg férjét kísérte el a Tájházba, és később könnyes szemmel köszöntö meg a rendezvényt. Mint mondta, férjének felejthetetlen élmény volt a műsor, és hogy beszélgettek, találkoztak ismerősökkel. Már most készül a jövő évi ünnepségre. Ezek a visszajelzések nagy örömet jelentenek, és erőt adnak a további munkához. Kezdetől az volt az elképzelésem, hogy kezdeményezéseinkbe bevonjuk a lakosokat is. Ezt szolgálja például a *Szép udvar* és *Szép utca* verseny, melyből a tanyákat sem hagyjuk ki. Akik megkapják a táblát, büszkékké rá, és igyekeznek megőrizni a szép környezetet. A különböző pályázatok – mint „Az én kedves kis falum” című rajzpályázat – a gyermekek és szülei számára közös élményt jelentenek. Sok érdeklődőt vonzott a hagyományos sütemények készítése, bemutatója, vagy idén a gobelin kiállítás. A résztvevőknek nagy örömet jelent, hogy alkotásaik a Boldogházi Hírekben is megjelennek.

A vasút, az állomás környéke különösen közel áll a szívedhez, hiszen 30 éve a vasútnál dolgozol. Ebben az évben nagyon látványos eredmények születtek itt.

Valóban, kicsit talán elfogult vagyok a vasúttal kapcsolatban, s az idők folyamán egyesületi társaimmal is sikerült megszerettetni. Négy éve rendszeresen szépítjük az állomás környékét.

Úgy érezzük a vasútállomás kapuja a településnek, ezért nagyon fontos, hogy legyen kedve az ide érkezőnek belépni rajta, s körülnézni a közszéiben. 2012-ben egy állomásszépítési program keretében örökre fogadtuk az állomást, és nagyon sokat dolgoztunk, hogy tiszta, kulturált környezet fogadja a helyieket és ide látogató vendégeket. Az ez évi Civil Napon szép ünnepség kertében emlékeztünk meg a Hatvan-Szolnok vasútvonal 140. évfordulójáról. Vasúttörténeti pályázatot hirdettünk, és az összegyűlt anyagból kiállítást rendeztünk a Tájházban. A peront gyöngykvicccsal borítottuk, padokat, szeméttárolókat és egy szép tájékoztató táblát helyeztünk ki az állomáshoz térképpel és fotókkal.

Az egyesület nem csupán szépíti és védi a falu környezetét, de igyekszik a múlt emlékeit, hagyományait is feltárni, megőrizni.

Van egy szép idézet: „Tiszteld a múltat, és éltesd tovább.” Erre gondolok, amikor például hallgatom Veliczkyne Icut, ahogyan a régi iskolákról beszél. Azt mondja, meg kell öröközni a helyüket, emlékezni, beszélni kell róluk, hogy ne vesszen a múlt homályába a történetük. Fontosnak tartom az idős emberek elbeszéléseit, visszaemlékezéseit meghallgatni, lejegyezni. Ezért indítottuk el a *Régen volt, hogy is volt* sorozatukat a Boldogházi Hírekben, ami szintén a hagyományok megőrzését szolgálja. Régi tervünk egy képes album összeállítása a falu és lakóinak emlékeiből, fotóiból, képeslapjaiból. Reméljük, hogy ez is sikerülni fog.

A szép eredmények mellett sajnos gyakran előfordulnak szándékos rongálások is. Volt már úgy, hogy azt érezted, nem érdemes ezt a munkát végezni?

Ez persze elkészeríti az embert, de éppen az egyik ilyen szomorú eset után történt, hogy a köcsögfa környékét kapáltuk, és láttuk, hogy az egyik helyi lakos jön felénk kerékpárját tolva. Amikor odaért hozzánk, megállt és azt mondta: „Hát hallják, itt annyira szép minden! Leszálltam a bicikliről, hogy tovább láthassam. A strand, a virágos ládák, a lenyírt fű, a szoborfülke, a köcsögfa, mindenhol ez a sok virág!” Vagy egy másik eset: Tavasszal, amikor az öreg fa környezetét alakítottuk, megkérdeztem egy arra járó ismerőst, szírinte hogyan lenne szebb. Azt válaszolta „Bármit csináltak a faluban, az mind nagyon szép.” Ilyenkor azt érzem, hogy érdemes csinálni! Mindig van, aki értékeli, és örülni tud a megteremtett értékeknek. Bízunk benne, hogy a térfelügyelő kamerák is segítenek a kihelyezett értékeink megőrzésében.

Többen segítik „kívülről” is az egyesület tevékenységét.

Úgy érezzük, megbecsülik munkánkat. Ezt jelzi, hogy egyre több az adó 1 %-ából felajánlott összeg, ami ebben az évben volt a legmagasabb. Köszönettel tartozunk *Darók Sándor, Gaál Ferenc* vállalkozóknak, és *Menyhárt Károly* *tsz. elnöknek*, akik anyagi és egyéb támogatással nagyon sokat adtak, önzetlenül segítettek munkánkat. Mi egyébként abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy amit csinálunk, látványos, észreveszik az emberek. Sokan szívesen támogatják a faluszépítést, mert látják, hogy jó dolgok születnek. Nagyon jó a kapcsolatunk a többi civil szervezettel, így a polgárőrökkel, az önkéntes tűzoltókkal. Az Ezüstkor Nyugdíjas Egyesülettel több programunkat együtt valósítjuk meg. Sokat jelent, hogy az Önkormányzat anyagilag és egyéb módon is támogatja egyesületünket. Jó munkakapcsolat alakult ki, megbeszéljük a tennivalókat. És az utóbbi két évben nagy segítséget jelent munkánkhoz a közmunkások tevékenysége.

Mit tartasz a következő időszak legfontosabb feladatainak?

Elsősorban az eddigi eredmények, létesítmények gondozását, megőrzését. Emellett persze új dolgokat is szeretnénk létrehozni. A Szent Vendel szobor közelében például egy díszkutat tervezünk. Szeretnénk megjelölni a község első utcáját, a Petőfi utcát egy díszes táblával. A Tájháznál tájékoztató táblát tervezünk, és szeretnénk a kemence mellé egy grillezőt készíteni. Terveinkben szerepel itt egy fedett épület a közösségi események számára. A strand melletti kemping bejáratához egy túraútvonalakat, kirándulási lehetőségeket bemutató tájékoztató táblát tervezünk. 2014-ben 50 éves lesz a Posta épülete. Szép lenne, ha az előkertet térkő borítaná, padokkal, virágtartókkal. És még sorolhatnám... Mindezt persze közös összefogással, az Önkormányzat és a lakosok támogatásával tudjuk megvalósítani, hiszen közös a célunk, hogy minél vonzóbbá, érdekesebbé és szebbé tegyük Boldogházát. Jövőre lesz 15 éves az egyesület, szeretnénk erre az alkalomra egy képes kiadványban összefoglalni, bemutatni a tevékenységünk eredményeit.

Lelkesedésed, ötleteid hatással vannak az egyesület tagjaira. De a munkákban rendszerint ugyanaz a kis csapat vesz részt. Hogyan lehetne bevonni például a fiatalokat ebbe a szép tevékenységbe?

A jövőben faluszépítő tábort szeretnénk szervezni középiskolás korú gyermekek részére. Fontosnak tartjuk, hogy a fiatalok érezzék, igény van a munkájukra, és képesek rá, hogy értéket teremtsenek. Szeretnénk, ha megtapasztalnák az elvégzett munka utáni felemelő érzést. Érezzék meg, mit jelent végignézni például egy lefestett padon – igen, ezt én csináltam! Faluszépítő szakkört is szeretnénk indítani a szívesen kertészkedő gyermekek számára. Az a célunk, hogy fiatalon megszeretessük a faluszépítést, az értékek őrzését.

Hogyan fogalmaznád meg az olvasók számára, hogy mit is jelent Számodra a faluszépítés?

Amikor például osztálytalálkozókon veszünk részt, gondolkodunk, mi is történt velünk az eltelt öt év alatt, hiszen nagyjából ugyanazt tudjuk mondani. De ha most tőlem ezt kérdeznék, könnyű lenne a válasz. Azt mondanám, a legnagyobb dolog, ami történt velem, hogy faluszépítő lettem! Úgy érzem, színesebbé, tartalmasabbá váltak a mindennapjaim. Sok olyan embert megismerhettem, akit nagyra becsülök, és akiktől sokat tanulok. Különleges küldetésnek érzem ezt a feladatot, emellett pedig szellemileg frissen tart, és sok energiát ad. A faluszépítés kikapcsol, eltereli a figyelmet a mindennapok gondjairól. Jólesik rágondolni, benne lenni egy-egy feladatban, még akkor is, ha nagyon sok munkával jár. A hobbimmá vált, és akár teljes munkaidőben is végezném ezt a már-már egész embert kívánó önkéntes munkát. Azt mondják, kell ehhez némi megcsállottság is. Lehetséges. Nemrég beszélgettem valakivel a faluszépítésről, aki úgy látszik, észrevette a lelkesedésem, és végül azt mondta: „Őn erre született, látszik, hogy mennyire szereti, boldog, amikor beszélhet róla. Amit tesznek, megmarad a faluban, és azt fogják az emberek értékelni. Önre szükség van, vigyázzon magára, törekedjen arra, hogy sokáig végezhesse ezt a munkát.” Különös volt ezt egy idegentől hallani, de persze jólesett. Jó érzés, hogy faluszépítő társaim személyében nagyon jó embereket ismertem meg, tisztetem és szeretem őket. Az egyesületünkben a szeretetre épülő kapcsolat a jellemző, s rendezvényeink is családi hangulatúak. Hiszem, hogy még nagyon sok mindent tudunk megvalósítani összefogással, kicsiny falunk szépülése, gazdagodása érdekében. Ezt a

munkát csak nagy-nagy szeretettel és odaadással lehet végezni, de megéri a fáradságot, hiszen jó dolog jól tenni. Ajánlom mindenkinek a faluszépítést – jó terápia is.

Sokszor csodáljuk, hogy a család és a munka mellett hogyan jut idő az a sok szervezést, fizikai és szellemi munkát elvégezni.

A családban édesanyám segít a legtöbbet ebben a tevékenységben. Ő talán még nálam is lelkesebb faluszépítő, így aztán többször találkozhatunk, mert különben ritkán jutnék el hozzá. A Csillagvirág kórusban egymás mellett énekelünk, és a faluszépítésben is mellettem áll. Talán büszke is rám. Családom tagjai is támogatnak. Fiaim már nagyok, és remélem, megtalálják helyüket az életben, kiegyensúlyozott, boldog emberek lesznek. A férjem tudja, mit jelent ez a munka, hiszen nyolc évig volt az Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnöke, és most is részt vesz a közeletben, önkormányzati képviselő. Mindketten tudjuk, hogy ez a tisztség kötelezettségekkel és felelősséggel jár. Néha valóban soknak érzem, ilyenkor eszembe jut az a szép mondás, hogy *Isten csak annyi terhet ró minden emberre, amennyit elbír*. Ezt igaznak gondolom, és úgy próbálom alakítani napjaimat, hogy minden beleférjen. Sajnos a korábbi kedvelt időtöltéseimre már nem nagyon jut idő. Mindig nagyon szerettem a kreatív dolgokat, amihez kézügyesség kell. Szeretek varrni, kézimunkázni, főleg kötni. És régóta én vágom a családban mindenkinek a haját. Kedvelem a fotózást is. Besenyi Vendeltől hallottam, nagyon fontos, hogy mindent megörökítsünk a faluban, mert előbb-utóbb felújítják, átalakítják, lebontják az épületeket, és elvész a múlt. Szeretek írogatni, jegyzetelni, mindig kattog az agyam valamin. Így születnek az újságcikkek, ünnepi beszédek, kérelmek és más írományok. Jelenleg a varrógép is faluszépítő dossziékkal van teli – mára ez lett az igazi hobbi számomra.

Minden megnyilvánulásodból tükröződik, mennyire szeretted a „kedves kis falut”.

Hat éves korom óta élek Boldogházán. Sokszor gondolkodok arra, milyen sokat is jelent nekem ez a hely. Itt nőttem fel, itt van az otthonom, a családom, és a rokonságunk is itt él. De

ezt Radnóti Miklós sokkal szebben fogalmazta meg: *„Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent,/ nekem szülőházam ... messzeringó gyermekkorom világa./ Belőle nőttem én, mint fatörzsből gyöngye ága/ s remélem, testem is majd e földbe süpped el,/ Itthon vagyok. S ha néha lábamhoz térdepel/ egy-egy bokor, nevét is, virágát is tudom,/ tudom, hogy merre mennek, kik mennek az úton”.* Minden sora az érzéseimet tükrözi – és még egy kis faluszépítés is van benne ...

Több álmód valóra vált már a községben. Mostanában miről álmodsz, mit szeretnétek megvalósítani?

Az elmúlt négy év munkája azt mutatja, hogy akarással, lelkesedéssel – ami van bőven – kevés pénzből, a szabadidő ráfordításával mennyi mindent meg lehet valósítani. Ráadásul úgy, hogy ezzel örömet okozunk magunknak és másoknak is. Szeretnénk felfedezni és megjelölni a Boldogházán még fellelhető látnivalókat, nevezetességeket, hogy ezzel is még érdekesebbé, különlegesebbé válhasson településünk. Elképzelem, milyen jó érzés lenne megállni egy-egy emlékhely előtt, felidézni a múltat, beszélgetni, anekdotázni róla – ez is a szülőfaluhoz való kötődést szolgálná. És persze szeretném, ha egy nap 48 órából állna, mert úgy talán többet tudnék tenni a célok megvalósításáért. A családi életben harmóniára törekszem, és szeretnék jó erőt, egészséget, hogy tudjam folytatni társaimmal a falu szépítését mindannyiunk örömére.

Köszönöm, hogy az adventi ünnepségre készülődve, a sok munka közben megosztottad velünk gondolataidat. Egyben szeretném megköszönni a lakosok nevében is azt a lelkesedést és sok-sok munkát, amellyel ezt a szép hivatást végzed. Karácsony közeledtével Neked és kedves családnak örömteli, szép ünnepeket, az új évben további eredményes alkotó munkát, és sok sikerélményt kívánok.

Jelképes ajándékként pedig álljon itt az a Goethe idézet, amit Konkoly Béláné Rád gondolva választott az újság szeptemberi számához: „Bármihhez, amit megtehetsz, vagy megálmodsz, fogj hozzá! A merészségben zsenialitás, erő és varázslat rejlik.” Köszönöm a beszélgetést.

Papp Izabella

Az év legcsodálatosabb ünnepéhez közeledve békés, boldog karácsonyt kívánok támogatóinknak, segítőinknek, minden kedves boldogházi Lakosnak és a Boldogházáról elszármazott barátainknak. Szerencsés új évet és jó egészséget kívánok mindenkinek.

A Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében

Szűcs Gergelyné elnök

Jászföldesek kettős élete

A Jászföl Hagyományörző Egyesület felkérést kapott a Jánoshidai Önkormányzat képviselő-testületétől. 2013. szeptember 28-29-én képviselje falunkat a testvér településünkön megrendezendő szüreti napokon, a szerbiai Hajdújárason. Ugyanakkor szeptember 29-én vasárnap reggel lovas felvonuláshoz kérték segítségünket, a Szeretlek Magyarország program egyik színfoltjaként a polgármesteri hivatal szervezésében.

Nagy örömmel álltunk neki a kettős szervezésnek. A hajdújárás programot Pesti Róbert egyesületünk elnöke, a helyi lovas felvonulást Kerekes Andrea összefogásával készítettük elő. Gözerővel haladt a munka mind a két táborban. Együttes erővel aggódva mindkettő sikeréért. Száguлдott az idő a megvalósítás dátuma felé.

Hűvös szomorkás hajnalon indultuk 23 fős kicsiny csoporttal Szerbiába. A társaságon belül külön kemény magot alkotott az a 9 fő, akik erre az alkalomra álltak össze az egyesület futball csapatává.

Mivel az időjárás nem volt hozzánk túl engedékeny, kissé bágyadtan haladtunk. Ahogy távolodtunk a Jászságtól, úgy emelkedett a ködfátyol a felhők fölé, és bújtak elő a nap sugarai. Amikor a határra értünk a napfény előcsalogatta a mi jókedvünket is. Hajdújárásra érkezvén a focistákat az öltözőbe, a kísérőket pedig a pálya mellé invitálták vendéglátóink. Rövid bemelegítés után a fiúk elsőként léptek a pályára sajnos, nem sok eredménnyel, a hazai csapat csak úgy ontotta a gólokat. A végső sípszó elhangzásakor szomorkásan vonultunk a reggeliző asztalhoz és csodálatosan ízletes falatokat fogyasztottunk. Az evés, ivás elűzte a bánatot, és visszacsempészte a jókedvet a csapatba. Az újra pályára lépés után megint ott volt a magyar virtus mindenki benn, és a csapat csak ontotta, ontotta a gólokat. Repült a labda, szárnyalt a jókedv, az utolsó mérkőzés befejezésekor tudtuk, hogy a Hajdújárás és testvér települései közötti csapatversenyek során a dobogó második fokára állhatnak fel a focicsapat tagjai.

Közös fénykép a vendéglátókkal

Egerekig erő jó hangulatban vonultunk át a helyi általános iskolába, ahol a nap hátralévő részét folytattuk. Érkezésünkkel már az asztalon gőzölgött az ebédre szánt sok finom falat. A rendezvény szervezői pedig folyamatosan kínálták mind az ételt, italt egyaránt. Vidámságtól, zeneszótól hangos néhány óra után elérkezett az idő, hogy a szállásunkat is elfoglaljuk. Az éjszakai pihenésünket szolgáló fogadó csodálatos környezetbe élkelődve, mint egy kis cifra palota fogadott minket. Gondos kezek munkáját dicsérte az előkert színpompás növényzete, és az egésztest körül ölelő gyümölcsös, szőlő ültetvény is. Az épület majdnem minden üvegfelületét és a falakra felakasztva szemet gyönyörködtető, üvegfestékekkel

Vendéglátónk köszöntése

készült képekkel díszítették. A szobák kellemesek, tiszták az épület alatt elhelyezkedő borászat hozzáértésről tanúskodott. Az út porát leporolva kicsit felfrissülve térünk vissza a rendezvény helyszínére. Az ünnepélyes megnyitót a szüreti gyümölcsök megszentelése, zöldség kiállítás, kirakodóvásár megtekintése követte. A vacsora elfogyasztása után, a hosszas beszélgetések a késő esti órákig tartottak. Kicsiny palotánkba visszavonulva, a tulajdonos még egy borkóstolóval is megörvendtetett bennünket. A jó bor megoldotta a hangunkat, a jó zene pedig a lábunkat. Hajnaltájban tértünk nyugovóra, bár néhányan még meglátogatták a helyi utcabált is.

Látogatás a borászat pincéjében

Vasárnap reggel izgatottan ébredtünk, kicsit aggódva várva az itthon maradtak telefonját, hogy a felvonulásra felálltak. Nyolc óra előtt érkezett meg a várva várt hívás, amikor rövid helyszíni közvetítést kaptunk az éppen folyó eseményekről. Míg mi a szabadkai piacon vásárlással múltattuk az időt, egyesületünk másik fele itthon állta a sarat. Csodálatos összeszedett felvonulást tálalva a faluban lakók számára. Mikor újra megszörrént a telefon, és tájékoztatást kaptunk a lovasoktól, hogy a reggeli rendezvényt befejezték, mindenki sikeresen hazaért. Megnyugvással ültünk az ebédli asztalhoz, ahogy az időjárás is egyre szomorúbbá vált, a búcsú percek egyre gyorsabban közeledtek. A délutáni órákban indultunk haza, az időközben igen hűvössé és esőssé vált, de az időjárás se tudta elrontani az eltelt hétvégétől átitatott hangulatunkat. Róttuk a kilométereket, csodáltuk a tájat ránk sötétedésig, míg este nyolc óra környékén haza érkezünk szeretteink nagy örömeire. Ismét gyarapodtunk élményekkel, látnivalóval, barátokkal Hajdújárason és idehaza egyaránt.

Nagyné Matók Anikó

KIRÁNDULÁS A JÁSZBERÉNYI ÁLLATKERTBE

Október 4-én volt az állatok világnapja, amit 1931 óta ünnepelnek minden esztendőben Szent Ferenc emléknapján. Ez a nap Assisi Szent Ferencnek, az állatok védőszentjének halála napja. A világ minden táján számos templomban az október negyedikéhez legközelebb eső vasárnapon megáldják az állatokat. Ezen a napon nem csak a vadon élő, hanem minden állat védelmére felhívják a figyelmet. Nemcsak az állatok világnapján, de a hétköznapiakban sem szabadna elfeledkeznünk a bennünket körülvevő természetről, élőlényekről. Akkor kedvenceink is azt hihetnék, hogy minden nap születésnapjuk van.

Ez alkalomból, október 8-án az ovisokkal a jászberényi állatkertben jártunk. A délelőtti 9 órás vonattal indultunk, majd a jászberényi állomástól busszal folytattuk utunkat az állatkertbe. Gyönyörű napsütéses időnk volt.

Órákon keresztül sétáltunk egyik állattól a másik ketrecéig, figyeltük, hogy mi történik a kifutókban, hogyan csimpaszkodnak a kismajmok anyjukba, vagy éppen mit csinálnak a kiskenguruk anyukájuk zsebében. A nagyvadak közül a barna medvék látványtetését figyelhették meg a gyerekek. A gondozójuk sok érdekességet elmesélt róluk. A legnagyobb élmény mégis az volt, hogy etethették is a medvéket. A magas ketrec

főle dobálhatták a narancsot, almát, ami több-kevesebb sikerrel beesett. Ezenkívül még a vidrák és a holló látványtetésében is részt vettek a gyerekek. Öröm volt látni, hogyan tudnak lelkesedni a kisgyerekek az állatokért, rácsodálkozni azok egy-egy mozdulatára. A végén kicsit játszottak, majd fáradtan, de élményekkel gazdagodva időben érkezünk haza.

*Rácz Béláné
óvónő*

Jöjj el kedves Télapó...

Énekeltek hangosan a gyerekek.

Ismét eltelt egy év. Talán az idő gyors múlását csak mi, felnőttek érezzük. A gyerekeknek lassan telnek a napok. –Hányat kell még aludni? – hangzott el oly gyakran a kérdés.

December 6-án azonban megérkezett „messzi földről” a Télapó a Mesevár Óvodába is. Ismét volt zsákjában minden jó: hintaló, kirakó, mesés könyv, autó...

A Maci csoportos gyerekekhez tért be elsőként. Ajándékozása nem maradt viszonzatlan, hiszen a kicsik nagyon szép énekekkel, mondókákkal és mesé-

vel készültek. Csakúgy, mint a Vuk csoportos gyerekek.

Mi szülők és a jelenlévő keresztszülők, nagyszülők nevében ezúton is szeretnénk megköszönni a gyerekeknek, óvó néniknek, dadus néniknek a szép, színvonalas műsort.

A Boldogházi Gyerekekért Alapítvány ez évben is hozzájárult csodaszép játékok vásárlásához, melyeket azóta már nagy-nagy örömmel birtokba is vettek az ovisok.

Köszönjük szépen!

*Kövér Zoltánné
(SzMK)*

Az óvodai szünet
2013. december 23-tól 2014. január 3-ig tart.

**Minden kedves Olvasónak boldog,
békés, áldott karácsonyi ünnepeket
kívánunk!
az óvoda dolgozói**

Pályaválasztás

8. osztályos tanulóink november 13-án Szolnokon Pályaválasztási anketon vettek részt, ahol megyei és megyén kívüli középiskolák várták az érdeklődő diákokat, segítséget nyújtva ezzel az iskolaválasztáshoz.

November 19-én a jászberényi középiskolákba látogattunk el, ahol az intézményvezetők bemutatták iskolájuk profilját, és válaszoltak a tanulók kérdéseire.

Mikulás

December 5-én az Önkormányzat Mikulás ünnepségén községünk legapróbb lakóit köszöntötték műsorral a 4., 5., és 6. osztályos tanulóink.

A téli szünet

2013. december 23-tól 2014. január 3-ig tart.

A szünet előtti utolsó tanítási nap

2013. december 20. (péntek),

a szünet utáni első tanítási nap 2014. január 6. (hétfő).

Mikulás

December 6-án a mi iskolánkba is ellátogatott a Mikulás. Mivel hozzánk csak jó gyermekek járnak, ezért minden osztályba sok-sok ajándékot hozott. Legelőször az alsósokhoz látogatott el, ahol igazán nagy volt az izgalom. Miután mindannyian megkaptuk az ajándékot, kezdődött a Mikulás kupa. Először az alsós gyerekek mérték össze fociban az erejüket, majd a felsős diákok mérkőzései következtek. Nehéz küzdelem után a felső tagozatban a fiúknál az 1. helyezett a 8. osztály csapata lett, a lányoknál pedig a 7. osztály. Mindenki nagyon jól érezte magát ezen a napon.

Mizsei Melitta és Klinkó Mónika

A nyolcadikos győztes csapat

**Békés, szép
karácsonyi ünnepeket
és boldog új esztendőt
kívánunk!**

Iskolánk tantestülete és diákjai

A hetedikes győztes csapat

Akire büszkén tekinthetünk...

Egy teljes élet
Boldogházától Afrikáig és vissza

A fiatalok önálló életüket megkezdve sok-sok bölcs tanácsot kapnak az idősebbektől.

Kövér Gyula valószínűleg megfogadta az útravalóul kapott gondolatokat, hiszen eddigi élete arról tanúskodik, hogy aktívan, a lehetőségeket kihasználva, sok mindent kipróbálva, céltudatosan éli az életét. A mi közösségünkben –a falunkban– nemzetközileg is kiemelkedő eredményeket elért „erősemerként” ismert. Pedig mellette sok más tevékenységével is kitűnhet a sorból.

Mi –boldogháziak– mindannyian büszkék vagyunk az eredményeidre. Tudjuk, hogy 10 éven keresztül fontos szerepet töltött be az életedben az „erős emberek” versenye.

37 éves voltam, amikor édesanyám meghalt. Sokáig nem tudtam feldolgozni, elfogadni, hogy elment. Szükségem volt valamilyen „levezetésre”. 3 hónapos edzés után már versenyeztem, és jöttek az eredmények. Az igazi nagy eredmény 3 év után jött. Összesen száz versenyen vettem részt, és 86 alkalommal dobogós helyezést értem el. 37 alkalommal a dobogó legfelső fokán álltam, első voltam. Már hosszabb ideje nem versenyeztem, amikor 2013 nyarán itthon a Civil napon 101. alkalommal is versenybe szálltam, és megnyertem a küzdelmet. De voltam világbajnokságon 3. helyezett, Európa Bajnokságon 2. helyezett és közép-európai bajnokságon 3. helyezett. Egyéb, különböző nemzetközi versenyeken sokszor értem el első vagy második helyezést. Nyolcszoros országos bajnok vagyok, és több számban csúcstartó. Azonban igaz a mondás, a csúcson kell abbahagyni –én ezt tettem.

Gratulálunk a nagyszerű eredményeidhez. Nemsokára a vadászat is hasonlóan nagy szenvedélyeddé vált.

1975-ben –már 38 éve történt–, amikor a Mezőgépnél dolgoztam, és itt többen is vadásztak. Egyszer kicsábítottak, hogy segítsek nekik hajtani a vadakat, ettől kezdve már közejük tartoztam.

1977-ben a Diána Vadásztársasághoz kerültem hivatásos vadászként.

Következett egy alapfokú vadgazdálkodási tanfolyam, ezt követően két év alatt középfokú vadász és vadtenyésztő szakmunkás bizonyítványt szereztem. 17 évig voltam hivatásos vadász.

1994-ben munkahelyet váltottam, és a szolnoki Önkormányzat Városgazdálkodási osztályára kerültem.

A vadászattal azonban nem szakítottam, most is tagja vagyok három vadásztársaságnak- a szolnoki, az újszászi és 7 éve a boldogházi vadásztársaságnak is.

A természetet a legtöbb ember szereti, mégse lesz mindenki vadász. Mi lehet szép a vadászatban?

Természetesen nem a vadak elpusztítása a motiváló tényező, hanem a természet szeretete, a természetjárás, a vadak becserkészése, a vadászszenvély.

Apróvadra és nagyvadra vadászunk. Ez történhet egyénileg, és részt vehetünk társas vadászatban. Mindkettőnek megvan a maga hangulata, varázsa.

Az Alföldön őzre vagy vaddisznóra vadászhatunk. Tavaly Jász-Nagykunszolnok megyében a vaddisznó nagyon elszaporodott, és 1000-nél több vaddisznót lőttek, lőttünk ki. Őzre csak vadőr kíséretével lehet lőni.

A rókadadászat a mi községünkben különösen izgalmasan hangzik. Ez nemcsak hobbi a számodra, szokatlan módon egyre inkább szükségessé vált nálunk is.

A társas vadászat mellett korábban is szívesen mentem egyedül is vadászni. Mivel a róka dúvadnak számít – nagyon kártékony-, ezért vadászidénytől függetlenül is célba lehet venni. Ez a kötetlenség nagyon tetszik, így a rókadadászat nagy szenvedélyem lett. Mivel még aktívan dolgozom, hétköznap Szolnokon vagyok, a hétvégéket pedig itthon Boldogházán töltöm. A rókadadászat mint hobbi, mindkét helyen megmaradt.

2011-ben nagy róka invázió volt a faluban. Bejártak a rókák a kertekbe, és nagy károkat okoztak a lakosságnak. Sok panasz volt, sokan meg is kerestek. Akkoriban kevés időm volt, de amit tudtam, megtettem. Itt a falu környékén 3 hónap alatt 23 rókát ejtettem el. Eltűntek a környékről, és a következő év panaszmentes –rókáktól mentes- volt.

Most ősszel viszont már három helyről jeleztek, hogy ismét itt garázdálkodnak a környéken, így a rókák elleni akciót december 7-én újra elkezdtem.

Ilyenkor kimegyek arra a területre, ahol a rókák járnak, és több órát töltök a magaslesen. A rókák ellen tudni kell védekezni, és ebben a lakosságnak is van teendője. Fontos tudni, hogy a kerítés nem akadály a számukra, az őlakat be kell zárni. Ezzel megóvhatjuk az aprójószágot.

Ettől természetesen én is szeretem az állatokat, de a kártékony ragadozó nagy ellenség.

Most 415 kilótt rókánál tartok. A saját tanyám udvarában a magaslesről már három rókát lőttem. Idén februárban a termelőszövetkezet központjában voltam rókalesen, ahol sikerült kettőt is leterítenem. Volt, hogy a feleségem azzal fogadott otthon, rókavendégünk volt, itt járkált a tanya udvarában, és a kutya ételét fogyasztotta.

A következő hétvégén nagy hóesés volt, láttam a nyomokat, így otthon a meleg szobában vártam a vendégünket. Este fél 7 tájban jelent meg mindig, és mivel nem jött a szokott időben, el is aludtam. A feleségem tartotta tovább az „ügyeletet”, fél 9 körül meg is érkezett a rókánk, és természetesen leterítettem. Ez azonban igen ritka, hogy ilyen rendszerességgel ugyanarra a helyre bemelegszedjen. Nálunk kifejezetten a könnyen megszerezhető kutyaéledele hajtott.

Veszett rókákra figyelmeztető táblákkal, jelzésekkel is találkozhatunk a környéken. Mi a teendő veszett rókák esetében?

A veszett róka szelídebb. Világos nappal is bemelegszedik a faluba, a mezőgazda-

Rókadadászat után

sági területeken sem fut el, inkább közelebb jön hozzánk. Ilyen esetben nagy a valószínűsége, hogy veszett állattal találkozunk.

Azonnal jelezni kell az önkormányzatnál, illetve a vadásztársaságnak. Természetesen nekem is jelezhetnek, mert jogosult vagyok arra, hogy kilőjem a garázdálkodó rókákat.

Láthatóan szívügyednek tekinted a rókáktól mentes környezetet, és mindezért nagyon hálásak vagyunk neked, mi boldogháziak. Nyilván a vadászathoz kapcsolható a másik kedvenc időtöltésed is, a sportlövészet.

A vadászat kapcsolatban van a koronglövészettel is. Fontos számomra, hogy a lőtudásomat fejlesszem.

Mivel szeretem a kihívásokat, úgy alakult, hogy versenyszerűen is műveltem. 10 évig a szolnoki Koronglövő csapat tagja voltam. Sok egyéni és csapateredményem van. A koronglövészet a mai napig része az életemnek, idén is minden versenyen dobogós helyezést értem, értünk el.

Mint vadász, többször jártál Afrikában is. 2006-ban a Jász Világtalálkozóán megcsodálhattuk a különleges trófeák egy részét az iskolában rendezett kiállításon.

1999-ben voltam ott először, de összesen hat alkalommal jártam, jártunk ott.

Kiállítás a Jász Világtalálkozóán

Afrikában

Annyira megszerettem Afrikát, hogy egy alkalommal a feleségemet is elvittem Dél-Afrikába.

Namíbiában ötször vettem részt csillagtúrás vadászon. Nagyon kedvesek az ott élő emberek, gyönyörű a táj, itt szerettem meg az afrikai szavannát. Antilopfélékre, varaszkos disznóra, zebrára vadásztunk.

Egy-egy ilyen túra alkalmával 2 napig szinte emberrel sem találkoztunk, csak a vadászat szenvedélye vitt bennünket.

Nagy vágyam, hogy visszatérjek Namíbiába, remélem a 60. születésnapomra sikerülni fog.

20 évig igazi városi lakos voltál. Szolnokon ma is kertészházban élsz, és még a városi életet is élvezed. A gyökereid azonban visszahúztak Boldogházára, most már a saját, gyönyörűen kialakított tanyádban töltöd a hétvégéket, a szabadidődet.

Mindig szívesen jöttem haza, hiszen itt töltöttem a gyermekkoromat, és az egyik fiam is itt focizott a boldogházi csapatban.

Amikor a vadásztársaság megalakult Boldogházán, alapító tag voltam. Ezután már természetes volt számomra, hogy kerestem a lehetőséget arra, hogy több időt tölthessek itthon. Nagy öröm volt az egész családnak, amikor megtaláltuk a

számunkra megfelelő tanyát. Azóta folyamatosan építgetjük, szépítgetjük, és nagyon élvezzük az itthon töltött időt.

Attila fiam is itt telepedett le, unokáim, Csenge és Miksa itt járnak iskolába, és részt vesznek a falu kulturális életében. Gyula fiam a családjával Szolnokon él, de ha teheti –kéthetenként biztosan itthon tölti a szabadidejét.

6 unokám van, a legkisebb 8 hónapos. Ha itthon vannak, a nagyobbak birtokba veszik a tanyánk udvarát, így természetes, hogy újabb és újabb ötleteken töröm a fejem, hogyan lehetne még szebbé tenni.

A legkisebb unokád Nimród. Nevének jelentése vadász. A névválasztást biztosan befolyásolta a nagypapa vadászszenvédélye. Nem csoda, hiszen a szavaid-

ból sugárzik, hogy nagyon fontos számodra a család, a családi összetartozás.

A szűk családi körön túl, igen kiterjedt rokonságunk van. Ahogy teltek, múltak az évek, rájöttünk, hogy évente egyszer találkozunk kell. Ilyenkor 70-80 fő jön össze, unokatestvérek és azok családja.

Ez az esemény mindannyiunk számára nagy élmény. Az ország távoli részeiről is összejönnek a rokonok, nagyon jó érzés mindannyiunk számára az a tudat, hogy összetartozunk.

Aktív tagja vagy a BoldogBT-nek is, és alelnökként fontos feladataid is vannak. Tudom, hogy sem időt, sem munkát, sem anyagiakat nem kímélve veszel részt a munkában.

Egy erősebbek versenye után Orcziné Veronka mutatott be Veliczkynek. Icuka nagyon kedvesen invitált, és a feleségemmel, fiaimmal beléptünk. Ezután a választáson engem jelöltek alelnöknek, és a tagok bizalmat szavaztak nekem, ami nagyon megtisztelő számomra.

Részt veszek minden szervezési munkában, segítek bármikor. Szívügyemnek tekintem a Boldogházáról elszármazottak összetartozását segíteni, és ezért bármilyen áldozatot képes vagyok hozni.

Emlékeztet a minden év augusztusában megrendezett találkozóra, ahol évről évre egyre többen veszünk részt.

Kedves Gyula!

Élvezettel hallgattam minden szavadat. Nehéz eldönteni, hogy számodra mely tevékenység okozta, okozza a legnagyobb örömet. Úgy gondolom, hogy mindezekkel együtt teljes az életed. Eredményeidhez szívből gratulálunk.

Kívánom, hogy nagy élmények várjanak rád úgy a magaslesen, mint Afrikában, vagy éppen a tanyád udvarán gyönyörködve.

Az ünnepek közeledtével áldott, szép karácsonyi ünnepeket kívánok a családdod körében.

Konkoly Béláné

Hivatása ... *Beszélgetés községünk fiataljaival*

Muhariné Sebők Erzsikével a Rossmann üzletben találkoztam a közelmúltban. Miközben valamilyen termékről adott tájékoztatást, szóba került a munkája és a családja is. Legközelebb az iskolában találkoztunk, amikor elkísérte első osztályos kisfiát, így a beszélgetésünk folytatódott.

Szolnokon a Kölseý Ferenc Általános Iskola és Gimnázium tanulója voltál, itt is érettségiztél. Hogy alakult az életed ez után?

Érettségi után informatikát, weblap szerkesztést tanultam.

Két évvel később már webmester lettél.

Igen, első munkahelyem is ezzel kapcsolatos, Jászberényben egy Bt-ben kezdtem el dolgozni, ahol kamatoztathattam a tanulatokat. Többek között weblapokat szerkesztettünk, ekkor még nem volt ennyire elterjedt, mint manapság.

Az első munkahely jó vagy kevésbé jó emlékekkel, de meghatározó az ember életében.

Nekem mindenképpen jó emlékeim vannak az Aktivnet 2000 Bt-ről, majd a következő munkahelyről, a jászberényi Rossmannról, ahol üzletvezető-helyettesként kezdtem. Mind a két helyen szükség volt önállóságra és kreativitásra. A Rossmann nagy lehetőség volt számomra. Nyitó csapatban voltam, ez plusz kihívás volt, mert egy új dolog kezdődött, nem egy bejáratott, működő üzletben kezdtem.

2004-ben egy felsőfokú pénzügyi-számviteli képzésre jelentkeztem, amit már rég el akartam végezni. Sikeres elvégzése után egy újabb nagy lehetőséget kaptam, szárazáru osztályvezető lehettem a jászberényi Tesconál. Itt is a nyitócsoportban voltam. 2005 októberében nyitott az áruház, de már májustól elkezdődött egy betanulási szakasz. Bejártuk az ország Tescoit, és ott tanultunk és vizsgáztunk. Jó időszak volt ez, és a nyitás is nagy élmény volt. Nem volt könnyű feladat kezdőként osztályvezetőnek lenni, de szerencsére gyorsan és sikeresen beletanultam. Több ember is tartozott hozzám, sokrétű volt a feladatom. Az emberek beosztása, irányítása, akcióváltás, rendelés, készletkezelés, sorolhatnám. Innen mentem gyedre.

Gyermekeid születése után ismét visszakerültél a Rossmannhoz.

2011-ben újból visszahívtak a Rossmannhoz, mivel 2 kisgyerekes anyukaként a három műszak nem éppen optimális, elvállaltam. Két éve dolgozom ismét helyettesként, de 2014-től felkérték üzletvezetőnek, mivel Ágika, a jelenlegi vezető nyugdíjba megy.

Üzletvezetőként még több felelősség hárul majd rád, ugyanakkor megtisztelő lehet ez a feladat számodra, hiszen az eddigi munkádat elismerik.

Igen, elismerés mindenképp, az eddigi munkám, kitartásom jutalma. Nagyon sokrétű feladat, fontos a pontosság, megbízhatóság, prioritások betartása.

A lányok általában korán érdeklődnek a különböző illatszerek, szépségtermékek iránt. Kislány korodban téged is foglalkoztattak mindezek?

Muhariné Sebők Erzsébet

Természetesen, már fiatalon szerettem a sminkelést, úgyhogy a dekorkozmetikumok közel állnak hozzám.

Mesélj az üzletekéről! Nagyon gyakran kerülnek piacra újabb és újabb termékek. Ez egy drogéria, ahol sokféle termék megtalálható, illatszerek, tisztálkodószerek, tisztítószerek, állateledel, gyógynövények, bébiápolás, dekorkozmetikumok, non-food termékek, azaz szezonális áruk.

Nagyon sokféle termék megtalálható nálunk, és ezeknek a pontos kezelése nem könnyű feladat, hétről hétre újdonságok jelennek meg, ami néha már a bőség zavarát idézi elő. Igaz, mindenki megtalálja a neki megfelelő árut.

Férjeddél, Muhari Lajossal hosszabb ideje vagytok együtt.

12 éve élek együtt a férjemmel, 2005-ben házasodtunk össze. Ő is Jászberényben dolgozik, a Vill-Team Kft-nél mint villanyszerelő.

Két kisgyermeketekkel nagyon szép családot alkottok. A munkátok mellett biztosan szükség van a nagymamák segítségére is.

2006-ban született a fiunk, Ágoston, aki most kezdte az első osztályt. Nagyon életrevaló, energiával teli fiú, aki amúgy nagyon érzékeny. Nagyon szereti az iskolát, bár a szépirással néha meggyűlik a baja, de nagyon próbálkozik és igyekszik, és ez a lényeg. Focira és néptáncra is jár.

Norina lányunk 2009-ben született, most középsős ovis. Ügyesen rajzol, mindig versel. Nóri egy tűzrólpattant, belevaló kislány. Igazi csajszi, szeret babázni, boltosat játszani, sütni-főzni. Mind a ketten különböző személyiségek, de nagyon jó testvérek, nagyon szeretik egymást.

Sokat dolgozom, ezért nagyon fegyelmezettnnek kell lennem a mindennapjaimban, a munkámban is oda kell figyelnem, nagy felelősség van rajtam, és emellett a családban is helyt kell állnom, ami nem mindig egyszerű. Nem is menne a férjem és a családuk nélkül. A nagymamák és a testvéreim is segítenek, sokat foglalkoznak velük. Azt hiszem, az a fontos, hogy már kicsi koruktól kezdjük el nevelgetni őket, mutassunk nekik példát, és ez ne csak szóban valósuljon meg, mert hogy várjak el bármit tőlük, ha én nem úgy csinálom!! Adjunk egy irányt nekik a mai kesze-kusza világban, és nagyon figyeljünk rájuk, hiába mondjuk, hogy a mai gyerekek hamar felnőnek, ez nem teljesen így van. Nálunk is megvannak az alapvető szabályok, amihez tartjuk magunkat, és mindegy, hogy anyuénál vagy hógoméknál vannak, ők is betartják ezeket, és így nem összeviesszaságban nőnek fel. Ezért hiába dolgozom én sokat, amikor otthon vagyok, ők az elsők, és sok dologról én mondok le miattuk. Hál' Istennek, kiegyensúlyozott, nyitott, önálló gyerekeim vannak. Nagyon fontos valamiféle rendszeresség, biztos pontok az életükben már születésüktől kezdve.

Gondolom, a felelősségteljes munka mellett nagy ajándék, ha együtt lehet a család. Mivel töltitek szívesen a szabadidőtöket?

Szeretünk kirándulni, a gyerekek kedvence a Balaton. A fiam nagy állatbarát. Van cicánk, Bobi a törpenyulunk és Borzi a golden retrieverünk.

Szeretünk sütni-főzni, főleg Norinával, nagy segítségem. Nagy kedvencem a tortasütés, cukor fondantból bármilyen borítást készítek rá. Sokféle tortát készítettem már, volt barbis, hello kittys, kombájnos, virágos – a gyerekek és a család kérése alapján.

A karácsony közeledtével a legtöbb háziasszonyt foglalkoztatja az ünnepi készülődés. Szeretsz sütni-főzni. Van-nak kedvenc ételek, amelyek nem maradhatnak le az ünnepi asztalról?

Nálunk már novemberben elkezdődik az ünneplés születés-és névnapokkal, majd folytatódik Mikulással és karácsonnyal. Nagy kedvenc nálunk a tárkonyos raguleves, hagymás-majonézes krumplisaláta, ketchupos sült csirke, oldalas, különböző tejszínes tészták. A puncstorta és a banános csokitorta is nagy kedvenc. Sok újdonságot is kipróbálok, nagy segítség ebben az internet, kedvenc oldalam a nosalty.

Hogy telik az ünnep a családotokban?

Az ünnep nagyon fontos számunkra, nagyon összetartó család vagyunk. Nálunk bejáratott menete van az ünnepeknek.

Erzsike gyönyörűen elkészített tortái

A szentestét anyuéknál töltjük, ahol húgomék is ott vannak. Másnap anyósoméknál vagyunk, ahol Móniékkel együtt ünnepelek. Mióta a húgomék, Kataék külön költöztek, egyik nap ők is készülnek vacsorával. Nálunk karácsony előtt jön össze a család, mivel Ágoston fiam december 13-án született.

Köszönöm a lehetőséget és Mindenkinek nagyon boldog, békés ünnepeket kívánok, szerettei körében!

Kedves Erzsike!

Mindenekelőtt örülök, hogy találkoztunk. Tetszik, ahogyan kedves határozottsággal, de nagy szeretetben neveled a gyerekeidet, és tetszik, ahogyan a kihívásokat is kezeled. Családi életedben sok örömet, munkádban sikereket kívánok.

Legyen a karácsonyotok szeretetteljes, békés, örömteli.

Konkoly Béláné

Gazdálkodj okosan

„Gazdálkodj okosan – lépésről lépésre! Háztáji klubok megalakítása Jász-Nagykun-Szolnok megyében” elnevezéssel a Nemzeti Művelődési Intézet Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Irodájának szervezésében őszi kezdéssel húsz településen indult útjára a programsorozat.

A klub megalakításának célja, hogy felhívja a figyelmet szűkebb és tágabb környezetünk tiszteltetés tartására, védelmére, alakítására az egyén felelősségvállalásával. Hosszú távú cél, hogy a foglalkozásokon részt vevő állampolgárokon keresztül szemléletformálást generáljunk, melybe a tudatos vásárlás, ökológiai lábnyomunk ismerete ugyanúgy beletartozik, mint a háztáji gazdálkodás elkezdése, bevásárlóköri szervezése vagy a természeti erőforrások felhasználásának csökkentése.

A program nem jár semmilyen kööttséggel és ingyenes, nem kötelező mindegyik alkalomra eljönni, kit mi érdekel, csak azon vesz részt. Életre hívása olyan kisközösségek kialakulását teszi lehetővé, melyekben tanulhatnak egymástól a hasonló gondolkodású emberek, akik példamutatásukkal másoknak is vonzóvá tehetik ezt az önfenntartó, energiát megtakarító életformát, s megtapasztalhatják, hogy a közösség

erejével könnyebben elérhetik céljaikat.

A 10 foglalkozás (kéthetenként) egy előzetesen megfogalmazott tematika alapján zajlik, adott témakörön belül a klubvezető állítja össze annak menetét. Helyszíne a Művelődési Háznál a volt könyvtárrész.

A 4. alkalom 2014. **január 4.-én** (szombat) lesz, témája a **hulladékkezelés, komposztálás**. Ezúton kérek minden érdeklődőt, hogy hozzanak magukkal egy általuk szelektívnek vélt hulladékot.

Kedvesinálóként megemlíteném az ezután következő 2 foglalkozás témáját is:

Január 18. – Hulladékból használati tárgy, dísz, bútorfelújítás.

Február 1. – Egészséges fürdés, tisztálkodás; izzadásgátló készítése szakemberrel. Vegyszermentesebb takarítás.

Tavasza további vendégeket tervezek hívni, valamint egy közös, ú.n. szakmai kirándulás is jó lenne, utóbbi érdeklődéstől függően fog megvalósulni.

Mindenkit szeretettel várok és szívesen fogadom a lakosság építő jellegű gondolatait a következő elérhetőségeken: 06-20-529-7211, berko-fejes@freemail.hu.

Berkó-Fejes Györgyi

Hogy tetszik lenni?

Szécsi Pálné

Beszélgetés Szécsi Pálnéval és Babinyecz Jánosnéval

A két kedves munkatársamról rögtön az a kép ugrik be nekem, amint a bordásfal mögött, (ami nagyon szűk hely) "légtornásznak" és tisztítják az ablakokat. Az sem volt számukra egyszerű, amikor a több méter magas állványon egyensúlyoztak, és a nagy ablakokat fényesítették.

Nagyon lelkiismeretesen dolgoztak, és most alkalmam volt mind

a kettőjükkel együtt lenni, és megkérdezni, hogy vagytok?

Szécsiné Iuka: 19 éve vagyok nyugdíjas, de az aktivitásom megmaradt. Sokat segíték gyermekeimnek, unokáimnak. Ez nagyon jó dolog, mert a magányomat oldja. Otthon is ugyanúgy szeretem a rendet, mint ahogyan az iskolában, a tornacsarnokban tettem annak idején. Ezen kívül részt veszek a Faluszépítők munkájában, mindig számíthatnak rám. Most is készülünk a 22-ei ünnepségre, sütkérezünk, szépítjük környezetünket. Emellett a nyugdíjas klub tagja is vagyok.

Babinyeczné Katika: Hál' Istennek én is jól vagyok, és szívesen emlékszem a tornacsarnokban eltöltött 13 évre. Bár most is ott lennék! Ica után vettem át a szolgálatot. De nemcsak itt kapcsolódott össze Icéval a sorsunk. Mind a ketten – az iskola előtt - a Fajtákísérleti Állomáson dolgoztunk, de azt is elmondhatom, hogy második unokatestvérek vagyunk. Nagyszüleink voltak testvérek. Visszatérve a mindennapokhoz, a fiammal élek együtt, akit az olvasók az általa készített fényképeiről jól ismernek. Hétvégén várom a Győrben tanuló iker unokáimat, és természetesen az általuk szeretett ételeket készítem: nokedlit, palacsintát és süteményeket... Mindig úgy mennek vissza, hogy több napra elegendő elemőzsiát visznek. Természetesen a lányommal, Katikával és a már dolgozó unokámmal, Lacival mindennapos a kapcsolat, hiszen helyben laknak. Hétköznap a kertben dolgozgatok, téli estéken gobelinezek, hímezek. Szeretem a tájképeket, a virágokat. Egyik kedvenc alkotásom a cigánylány.

Van valami sztoritok az iskolából?

Iuka: Nagyon szerettem a különböző rendezvényeket, Mikuláskupát, karácsonyi ünnepséget. Háromszor voltam a Nagyvisnyói táborban, mint segéderő, ott ezernyi csíny és kaland volt, nehéz lenne valamit is kiemelni. Szívesen emlékszem az Öregfiúkra, tisztelettudóak, rendesek voltak.

Katika: Én a szülőkre emlékszem most elsősorban vissza, akikkel nagyon jó volt a kapcsolat. Elismerték, értékelték a munkámat. Együtt készültünk a bálókra, külön kiemelném az Alapítványi bált, ahová most is visszajárok segíteni. Sztorit is kértél! Hát egyszer majdnem fent felejtetek a tologató emberek a magas állványon. Már „dolguk” is akadt, de szerencsére volt, aki segített le mászni.

Iuka: Az iskolához említeném, hogy édesanyám Bajorné Boriska néni, 20 évnél tovább takarított ott. Bizony még az olajos padló idején kezdte munkáját.

- Több éve, amikor az iskolák történetét dolgoztam fel lelkes tanítványaimmal, megtaláltuk Katika naplóját is. Kitűnő tanuló voltál. A gyerekek is csodálkozva kérdezték, és miért nem tanult tovább? Miért is?

Katika: Menyhárt tanár néni többször is beszélt a szüleimmel, hogy jelentkezsem a Lehel Gimnáziumba. Ott nem volt leánykollégium, albérletet pedig nem tudták fizetni, vállalni a szüleim. A Bátyám akkor már a szegedi egyetemen mate-

matika-fizika szakosként tanult. Néhány maradtunk otthon, és közben elkezdődött a téészesítés. Elvették földjeinket, lovainkat, állatainkat. Akkor még úgy gondolkodtak, a lányoknak nem fontos tanulni.

Iuka: Így van! Mi heten voltunk és vagyunk testvérek, és csak a fiúk tanulhattak szakmát.

- Azt hiszem, amiről most beszéltek, már nem értik a mai fiatalok. Szomorú idők voltak, de nektek az ifjúságotok volt.

Iuka: A lényeg az, hogy talpon maradtunk. Régóta özvegyek vagyunk Katikával, ez is közös vonásunk, és egymás mellett ülünk a templomban is. Egyedül vagyunk, de nem magányosak. A család nagy étető erő. Három gyermekem és öt unokám van, és karácsony első napján mind együtt vagyunk nálam. (Anikóék helyben laknak, Laciék Újszászon, Valika -akinek kiállításra is volt nálunk- most Ausztriában dolgozik.)

Katika: Mi a szentestét töltjük együtt nálunk.

- Mivel készültök?

Katika: Ezerrel készülök. Az ajándékok nagy részét már megvettem. Halászlét készítek, halat és csirke mellett rántok, és természetesen a nokedli sem maradhat ki a marhapörkölttel, és éjszaka elmegyünk az éjfél misére, másnap Katikáéknál találkozunk újra.

Iuka: Nálunk az ajándékok szimbolikus jellegűek, nem is ez a karácsony lényege. Rendszeresen templomba járunk, most is ott leszünk együtt a családommal. És mit főgok készíteni? Mivel ebéd lesz nálunk, nem maradhat el a húsleves, a sajtos rakott hús, a húsos palacsinta, természetesen a bejgli és az unokáim kedvence a sós tallér.

- Kérlek benneteket, osszátok meg a kedvenc recepteketek olvasóinkkal.

Szécsi Pálné: Sajtos rakott hús receptje:

Karaj vagy tarja szeleteket ki klopfolunk sóval és egy kevés borssal fűszerezünk. Egy tepsit olajjal kikenünk és a hús szeleteket lerakjuk, reszelt sajttal megszórjuk, ezt háromszor megismétljük. Végül tejföllel a tetejét lekenjük, és lassú hőnél sütjük. Felszeleteljük, mint egy süteményt és francia salátával tálaljuk.

Babinyecz Jánosné: Csokis kifli ajánlata

Hozzávalók: 60 dkg finomliszt, egy teáskanál só, 70 gr cukor, 1 nagy tojás, 3dl langyos tej, 7 dkg olvasztott vaj, 3,5dkg élesztő

az összes hozzávalót bedagasztjuk, hagyjuk kelni, míg kel a tészta elkészítjük a csokis tölteléket.

Hozzávalók: 120 gr étcsokoládé, 2 ek kakaópor, 70 gr cukor, 1 ek kandérozott narancs (lehet reszelt narancshéj is) 2-3 evőkanál narancslekvár (v. baracklekvár)

A megkelt tésztát lisztezett deszkára borítom, és négy egyforma darabra vágjuk. Az egyik tésztát vékony kör alakú lappá nyújtjuk, megkenjük a csokis töltelékkel, beborítjuk a másik vékonyra nyújtott tésztalappal. Egy pizza vágóval 16 cikkre vágjuk, az így nyert háromszögeket feltekerjük, tepsibe téve tojással kenjük. Ugyanígy járunk el a másik két darabbal is. Ha kicsit megkelt a tepsiben, megsütjük.

Kedves Iuka és Katika!

Köszönöm a beszélgetést és a recepteket. Kívánok Nektek és a Családotoknak áldott ünnepeket, és egészségben gazdag új esztendőt.

Babinyecz Jánosné

Hobbim lett a faragás

– beszélgetés Gömői Andrással
*Újabb szépséggel, ragyogó alkotással
gyarapodott kis községünk. Aki a
Bocskai út végére ellátogat, láthatja
a Gömői Andris által faragott
székelykaput. A telek határán áll,
ugyanúgy, mint a székelyeknél.*

**Honnan jött az ötlet, hogy hozzá-
fogj, és elkészítsd ezt a remekmű-
vet?**

Ismerősökkel jártam Székelyföldön, és este poharazgatás közben megígértem, hogy én is faragok egyet magamnak. Ezt Dénes tiszteletes is hallotta, így a fogadalmam kötelezett. Mindez nyolc éve történt. A haverok nem felejtették el ígéretemet, és többszöri nógatás után elkezdtem a tervezést, és hozzákezdtem az anyag beszerzéséhez. Ebben Berkó Árpi erdész ismerőse segített, és Parád mellől Bodonyból sikerült egy repedés- és csomómentes tölgyfát kiválasztanunk. 3,2 méter hosszú, 40cm-es rönk volt. A két kapuszárny fenyőből készült.

Neked asztalos a tanult szakmád, ha jól emlékszem Szolnokon, a Fapari Szakközépiskolában végeztél.

Igen, és ott is kaptam technikai végzettséget, és jelenleg is asztalosként dolgozom – a régi nevén jobban ismerjük – az Aprítógépgyárban. Viszszatérve a székelykapu ötletéhez, ez számomra is kihívás volt, hiszen faragással nem foglalkoztam ez idáig.

Ki segített a tervezésben?

Berkó-Fejes Györgyinek nagyon sokat köszönhetek. Népművészeti könyvek, újságok, internet, fénykép alapján, sőt sok-sok utána járással segített munkámat. Volt a szolnoki Damjanich Múzeumban, a jászberényi Lehel Múzeumban a kürt rajzáért, sőt a csodaszarvas motívumért, még Tápiószelére, az ottani múzeumba is ellátogatott. A motívum világát is ő szerkesztette, és rajzolta meg, és hamarosan elkészül a több oldalas tájékoztatója, melyet majd a látogatók kezébe is tudunk adni. De néhányat most én is elmondok. A *forgókerék* az örök életet szimbolizálja; *női jelkép* a tulipán; az *életfa*, a *turulmadár*, a

csodaszarvas őstörténetünk jelképei. A *galambdúc* is az életfához kapcsolódik, a felső világot tárja fel, mi lesz velünk ott fenn. Nagy Magyarország térképét is kifaragtam, ugye erről nem kell többet mondanom... És mi is lehetne az üdvözlő mondat: „*Isten áldd meg a magyart, jó kedvvel, bőséggel...*” – a nemzeti Himnuszunkból.

Nemrég Erdélyben hallottam, hogy a székelykapu elkészítéséhez: szív, kéz és véső szükséges.

A szív és a kéz nálam megvolt. A vésők kiválasztásában Merk István berényi, de székely származású faragóhoz fordultam. Lehívtam Jászberényből, elmagyarázta milyen vésőket vegyek, hogy kezdjek a munkához.

Kifaragott előttem egy tulipánt és egy rozsmaringot, és átadta a szerszámot, most már csináld te felszólítással.

Mennyi időbe telt az elkészítése?

Az anyag száradásához két évre volt szükség. Utána kezdhettem hozzá, természetesen csak munka után, és azokon a hétvégeken, amikor barátaimmal nem mentünk túrázni, gyalog vagy kerékpárral. (Erről már írtak az újságunkban, hogy van egy elszánt csapatunk, akikkel túrázni szoktunk. Darók Pisti, Kerekes Tóni, Berkó Árpi, Darók Marika, öcsém Gyula, és

Darók Laci.) A faragás után fontos feladatunk volt az elkészült kapu tartósító kezelése, festése.

Segítőid voltak-e?

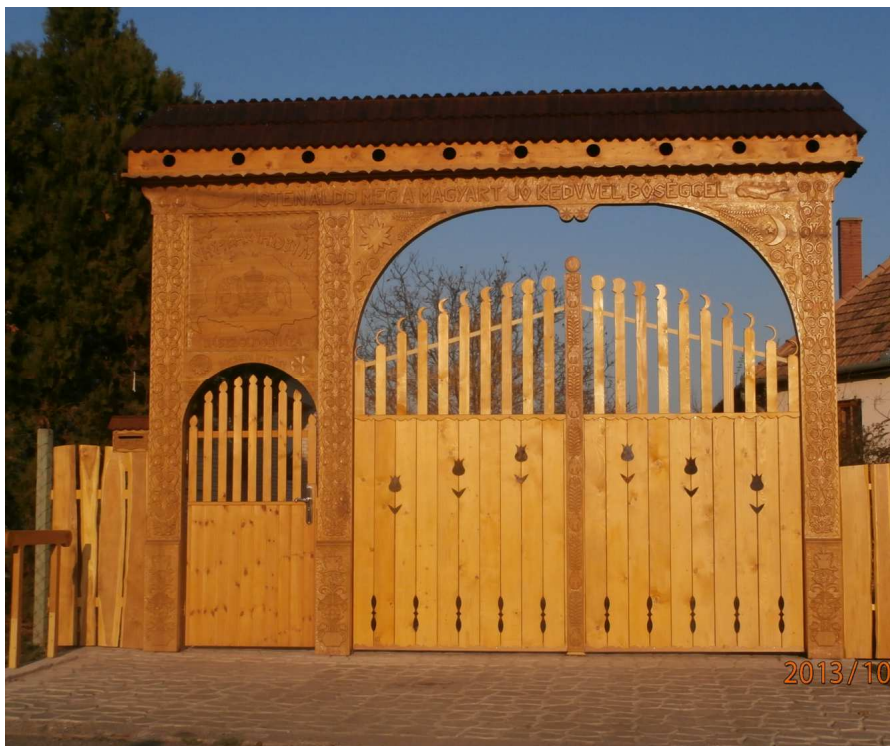
Ajánlkozók voltak, de a tettek mezejére nem lépett senki. A felállításnál viszont túljelentkezés volt, (vagy több tucat embert vissza kellett mondanom!) ami nem volt egyszerű feladat, hiszen a kapu méretei: 4 méter magas, 5,5 méter széles.

További terveid?

A kerítést szeretném befejezni, és az oszlopok kopjafák lesznek.

Ebben is a székelyeket követed, és itt a kopjafa nem az elmúlást, hanem az életet, az élő fát fogja jelképezni, hiszen a madarak rászállhatnak, megpihenhetnek. Andris! Bizonyára tudod, a székelyeknél a kapu többet jelent a pusztá bejáratnál. Névjegykártya is, saját lelkének kapuja. Benne van az életerő, a lendület, a büszkeség is. A Te kapud is ilyen, szép, egészséges kaput állítottál. Az ősi hagyományokhoz híven kívánom, hogy minél több fiatal beszélgesse, forduljon be alatta hozzátok, és ha idősbödtök, munka után pihenjete az árnyékában.

Áldott ünnepeket, és sok-sok boldog évet kívánok Neked. Köszönöm, hogy megosztottad velünk gondolataidat!

VOLT EGYSZER EGY OLVASÓKÖR SÓSHIDÁN

A boldogházi tanyavilágban öt iskola működött az 1900-as évek elején. Az iskolaépületek elkészülte után a környéken élők hamarosan új épületeket emeletek a közelükben, melyekben olvasóköri, gazdaköri működtek. A tanyai emberek társas életének, szórakozásának és ismeretterjesztésének ezek voltak a legfontosabb színterei. Igen aktív élet folyt a körökben, melyek könyvtárral is rendelkeztek, és meghívott előadók tartottak előadásokat a helyieket érintő fontos témákról. A következőkben a sóshidai Olvasókör – Gazdakörnek is nevezték – megalakulásáról és működéséről kaphatunk képet. Bagi Balázs sajnos már nem lehet közöttünk. Rá emlékezve tesszük közzé írását, amely kéziratos hagyatékában maradt fenn. Míg ő elsősorban a kör megalakulásáról, szervezéséről ír, Bazsó Miklósné Németh Ilona a körben folyó életre, a rendezvényekre emlékezik. A BOLDOGBT Egyesület ebben az évben jelölte meg emlékkövel a sóshidi iskola helyét. Emlékezzünk most a mellette álló egykori Olvasókörre.

Bagi Balázs írásából

„A Jászberény-Sóshidai Római Katolikus Gazdakör 1935-ben alakult meg az ott lévő állami elemi népiskolában 46 fővel. Alakulásától megszűnéséig vezetői voltak:

Elnök: *id. Simon Sándor*

Alelnök: *Muhari Kálmán*

Pénztáros: *id. Matók Lajos*

Jegyző: *id. Besenyi István*

Ellenőrök: *Kiss István és id. Baráth Vendel.*

Két díszelnöke is volt a Gazdakörnek. Az első 1935-től 1939-ig *Dr. Kele István* jászberényi főpap, akinek kissé hosszadalmas hivatalos megnevezését nekünk, mint iskolásoknak, meg kellett tanulni: *Méltóságos és főtisztelendő Dr. Kele István főesperes, pápai prelátus, felsőházi tag.*

A Gazdakör megalakulása után a környékbeli lakosok elhatározták, hogy közös adományból különálló épületet építenek. Ezt az elhatározást mindenki támogatta. Megvalósulása

után a Gazdakör lett annak a területnek a kulturális központja, a felnőttek oktatási központja. A telket Németh Vendel – Bazsó Miklósné Németh Ilona, a későbbi tanácselnök nagyapja – adta. Az ott lakók kivétel nélkül részt vettek az építkezésben. 1939 őszén került sor az épület felszentelésére, és meghagyták az alakuláskor használt nevét. Miután dr. Kele István nem vállalta a továbbiakban a díszelnökséget, ezért Juhász István nyugalmazott ezredes, hadbíró lett a díszelnök.

A Gazdakörben vasárnap délutánonként voltak az összejövetelek. A tagok tagdíjat fizettek, abból tartották fenn az egyesületet. Az épületben színpad is volt. Minden évben két alkalommal tartottak színi előadást. A szereplők a környékbeli fiatalok voltak. Lelkes szervezője volt az előadásoknak az ott tanító Rózsa Sándor tanító úr. A rendezvények bevételeit teljes egészében a gazdakör javára ajánlotta fel. Ebből gyarapodott a kör könyvtára. Több alkalommal meghívtak előadónak a jászberényi szakiskolából gazdasági tanárokat. Sajnos, 1944. november 12-én a szovjet csapatok katonái a könyvtárat és az iskola könyvtárát is teljesen tönkretették. [...] Ezután már nem tudott az előző színvonalra jutni a kör működése. A tagok közül sokan hadifogságban meghaltak. Olyan is volt, akit az oroszok minden ok nélkül meggyilkoltak. A kör épületében különféle szervezeteket próbáltak létesíteni, mint DÉFOSZ, UFOSZ, MADISZ, de az ott lakók ezt nem támogatták.

A háború után még működött a Gazdakör, de a Rákosi rendszerben valamennyi egyesület és kör működését megszüntették. A sóshidai gazdakörben a téesz-szervezés után két évig téesz iroda volt. Ezt követően az 1963-64-es években lebontották a külterületi gazdaköröket, szám szerint ötöt. Ezek építőanyagából épült a községi tűzoltószertár és a községháza udvarán lévő épületek.”

Bazsó Miklósné Németh Ilona emlékeiből

Családunk 1941-ben költözött a jakabi határrészről Sóshidára, akkor épült fel ott az új tanyánk. A tanya közvetlenül az Olvasókör épülete mellett állt, így közelről láttam, illetve magam is részese voltam a kör működésének. Nagyon sok rendezvényre, eseményre emlékszem ma

Rózsa Sándor tanító úr

Az olvasókör (gazdakör) tagjai 1940-ben

Egyik előadás szereplői

is. Emlékezetes előadások, bálók, vasárnapi összejövetelek, közös imák színhelye volt a kör. Miután mi a szomszédban laktunk, testvéremmel, Lacival takarítottuk is az épületet, olykor az iskolát is.

Az Olvasókör épülete – sokan Gazdakörnek is nevezték – tulajdonképpen egy nagy teremből állt, melynek végén egy színpad volt. Berendezését, csakúgy, mint az épületet, a sós-hidai lakosok maguk készítették. Fenyőfából készült lócák, padok, kecskelábas asztalok jelentették a bútort. Vasárnap délutánként étellel telt meg a nagyterem, ilyenkor gyűltek össze itt a

környékbeliek. Voltak újságok és szakkönyvek is. Először általában felolvasást tartottak a gazdálkodásról, vagy más hasznos ismeretekről, aztán vidám beszélgetés, kártyázás kezdődött, és mindenki jól érezte magát. Rózsa Sándor tanító úr nagyon sokat tett azért, hogy igazi közösség jöjjön létre. Színdarabokat tanított be, amelyek aztán valamilyen jeles alkalommal előadásra kerültek. Ilyen volt a Karácsony, amikor a felnőttek és gyerekek külön egy-egy darabot adtak elő, és nem hiányozhatott a pásztorjáték sem. Számomra emlékezetes maradt az egyik alkalom, amikor én éppen angyal voltam, és a ponyvával letakart színpad egyik mélyedésébe úgy beleakadt a lábam, hogy alig tudtam mozdulni is. Marika húgom egyszer a kis Jézust „alakította”. A felnőttek előadásai közül különösen emlékezetes maradt a *Lila orgonák* és a *Hiba van a kréta körül* című darab. Amikor elvégeztem az általános iskolát, már én is a felnőttekkel léptem fel. A *Szellemjárás* című színdarabban én voltam a szellemidéző, nekem kellett az asztalt táncoltatni. Ma is emlékszem a mókás bemutatkozó mondataimra. Ez egy vidám darab volt, mulatságos történettel. A fellépések előtt sokat próbáltunk, és egy-egy előadás alkalmával zsúfolásig megtelt a terem. Nagy siker volt minden előadás.

Voltak állandó, megszokott összejövetelek a körben. Ilyen volt februárban a *Lurdesi ima*, amikor együtt imádkoztunk. Húsvét előtt, nagypénteken pedig a *rózsafüzért* és a *stációkat* imádkoztuk. *Kis Juhász Rozi néni* és *Muhari Kálmán felesége* volt az előimádkozó. Később gazdatanfolyamokat is

rendeztek itt, arany- és ezüstkálászos gazdatanfolyamon vettek részt a helyiek, és erről bizonyítványt is kaptak. A fiatalok számára nagy élményt jelentettek a bálók. A bálókban és az előadásokban volt a körnek bevétele. Úgy emlékszem, évente egyszer birkapörköltet főztek, ilyenkor mindenki összejött a környékből, és közösen fogyasztottuk el.

Az Olvasókör nagyon fontos közösségi hely volt a tanyasi emberek számára. Kikapcsolódást, társas együttlétet jelentett, hiszen egész héten át nagyon sok volt a munkánk. Én kicsi koromtól sokat dolgoztam. Tulajdonképpen én neveltem a nálam kisebb négy testvéremet. Így jólesett a kikapcsolódás, a szerepek tanulása, a fellépés, hiszen ez egy más világba vezetett el bennünket. Emlékszem, még cirkuszosok is jöttek Sósvidára, és ilyenkor általában nálunk is megfordultak, ha szükségük volt valamire. A tanítók is jártak hozzánk, jól érezték ott magukat. Édesapámnak nagyon jó hangja volt, citerázott, és készített is citerákat fenyőfából. Jó hangulatú együttlétek, közös éneklések voltak nálunk.

Szeretettel emlékezem ma is a Sósvidán töltött évekre. Nagyon szép volt az új tanyánk, akácfa és gyümölcsfák vették körül, a kertben pedig sokféle virág nyílt. Jó volt ott iskolába járni, és az Olvasókör rendezvényei is megmaradtak az emlékeim között. Különösen szívesen emlékszem Rózsa Sándor tanító úrra, aki szigorú volt, de igazságos. Igazi közösséget hozott létre a Sósvidán élő emberekből.

Papp Izabella

Pásztorjáték felnőtt szereplőkkel

Fotók: Emlékek a boldogházi tanyavilágból c. könyvből, és www.boldogbarat.hu

Az iskolások betlehemes játéka 1935-ben (Kereszttel megjelölve: Koncsik Dezsőné)

(67) EZERNYI ÖLTÉSSEL

Turóczi Ferencné Erika három képet mutatott be a gobelin kiállításon. Otthonukban több mint harminc alkotását csodálhatjuk meg, melyek szépségük mellett szokatlanul nagy méretükkel, és a készítésükre fordított sok-sok munkával is ámulatba ejtik a szemlélőt.

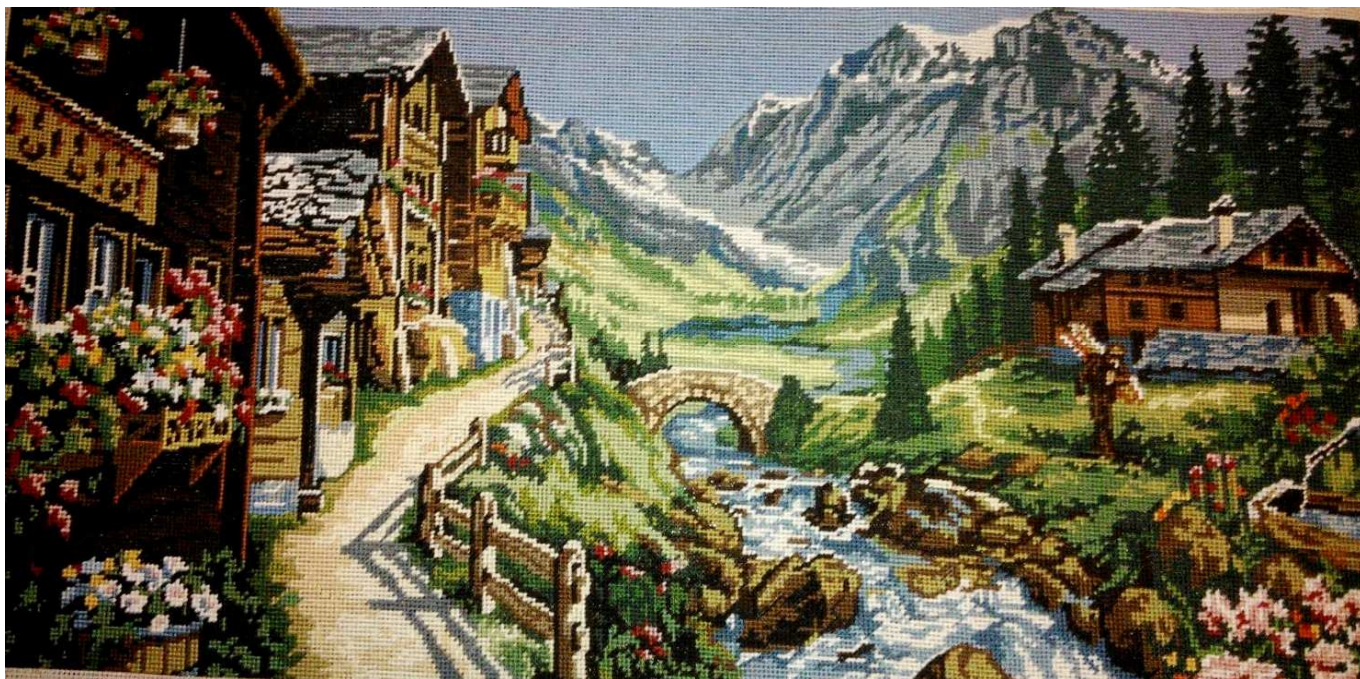
Az ezüsttisztító

Erika kicsi korától vonzódott a manuális tevékenységekhez, az alkotáshoz. Már az általános iskolában nagyon szeretett kézimunkázni, főként kötni. Tanárnője is felfigyelt kez ügyességére, és biztatta, hogy ezen a téren tanuljon tovább. Erika nagy álma az volt, hogy keramikus lesz. Jászberényben megtanult korongozni, megismerte a mesterség minden fortélyát. Hódmezővásárhelyre készült középiskolába, ám amikor kiderült, hogy a négy év után még további négy évig gyárban kell gyakorlatot szereznie, édesanyja nem akarta, hogy ilyen távol kerüljön otthonuktól. Erről az álmról tehát le kellett mondania, de alkotókedve, kreativitása megmaradt.

Sokat kézimunkázott, aztán a gobelin lett a kedves hobbi, az önkifejezés és az alkotás legfőbb eszköze. Amikor a lányok születését várta, sokáig kórházban volt, ekkor készült el több, kisebb méretű gobelin. Így például a négy évszakot ábrázoló tájképek, melyek a természet változásait szemléltetik. Amíg a korongozást tanulta nagyon sokat rajzolt, többnyire virágokat. A gobelineknél inkább a tájképek, csendéletek, emberi alakok vonzották, talán azért mert a virágok a meg nem valósult álmára emlékeztették.

Erikánál a gobelinek kiválasztása mindig valamilyen átélt élményhez, emlékhez kötődik. Gyakran járnak kirándulni, szeretik a természetet, főként a vizet, s így a gobelinek között is sok a tájkép, egyik például a horvátországi nyaralás mediterrán hangulatát idézi. A legutóbbi, különösen nagyméretű alkotás csodálatos alpesi tájat ábrázol, s élénk színeivel, a havas hegyekkel varázslatos hangulatot áraszt. A lányok megszámlálták, összesen 67 ezer öltéssel készült ez a kép. Több csendélet is van a gyűjteményben, egyik legkedvesebb az *Ezüsttisztító*, ami egy flamand festményre emlékeztet. Erika a nagyméretű képeket kedveli, úgy gondolja, a kisebbek nem adják vissza azt a szépséget, ami számára fontos. A legújabb „nagy álmom”, amit kissé kalandos úton, Szlovákiából sikerült megszerezni, egy 80x120 cm-es (!) kép, az eddigi legnagyobb méretű gobelin. Mesebeli tájat ábrázol kastéllyal, tóval, gyerekekkel. Egészen különleges hangulata van, s Erika már látja, milyen lesz majd kivarrva a lakás egyik falán. Minden képnek megvan a maga története, s a hozzá fűződő élmények pedig különösen értékessé, egyedivé teszik valamennyit.

A gobelinek készítése során Erikának az alkotás öröme a legfontosabb. Különleges élményt jelent, ahogyan az öltések nyomán kibontakozik egy-egy részlet. S amikor összeáll a kép, semmihez sem hasonlítható az érzés: *ezt én csináltam, ez az én munkám!* A varrás mellett, hogy örömet okoz számára, megnyugtatja. Ha bántja valami, vagy nehéz napja van, fél óra varrás is elég ahhoz, hogy elterelje a figyelmét a gondokról. Mindig van újabb és újabb terve, és sosem fog

A Szent Család

Az *Utolsó vacsora* című gobelinnel

ki az alapanyag sem. Több „tanítványa” is volt a faluból, sőt, anyósát is ő tanította meg a gobelin készítésére. Miután megmutatta neki az öltéseket, ő is annyira megszerette, hogy sorra készítette a szebbnél szebb alkotásokat. Most a falon egy bekeretezett szép kép őrzi az emléket. A lányok is készítették már egy-egy gobelint, az óvodás jelüket varrták ki: egy cicát és egy macit ábrázolnak a képek.

Erika ma sem mondott le nagy álmáról. Azt reméli, egy-

szer talán lesz alkalma kerámiákat készíteni. „Csak” egy égető kemence hiányzik hozzá, a munkafolyamatokra pontosan emlékszik ma is. Addig pedig mindenkinek ajánlja a gobelinkészítést. Úgy véli, ha valaki megtapasztalja, milyen nagy élményt jelent, biztosan nem tudja majd abbahagyni.

Papp Izabella

Fotók: Turóczi Ádám

Könyvtári Hírek

Az Önkormányzat, valamint a megyei Könyvtári Szolgáltató Rendszer támogatásának eredményeként könyvtárunkba egész évben folyamatosan érkeztek új könyvek. Az olvasók szívesen vették kézbe az új kiadványokat. A gyerekek egymás után –kézről kézre adva– kölcsönzik a szebbnél szebb mesekönyveket.

Az új könyvek rendelésénél figyelek az olvasók igényeire.

Könyvtárunkban ebben az évben, a gyerekek olvasási szokásait figyelemmel kísérve elmondhatom, hogy legtöbben Geronimo Stilton történeteit olvassák. Kedvenc háziállatuk a kutya, és sokan szívesen pattannának lóra. Sokan örömmel –a szülőkkel közösen– origamiznak, barkácsolnak. A felnőttek körében a történelmi- és családregrények népszerűek.

Az olvasók tapasztalhatják, hogy a könyvekbe vonalkód kerül.

A lejárt kölcsönzési határidejű könyveket várom vissza, hogy azokba is elhelyezzük a kódot.

Nyitva tartás: H-P: 7:30-8:00; 12:30-16:00-ig

Minden kedves Olvasónak áldott, szép karácsonyt kívánok!

Boldog új évet!

Pappné Turóczi Henrietta
könyvtáros

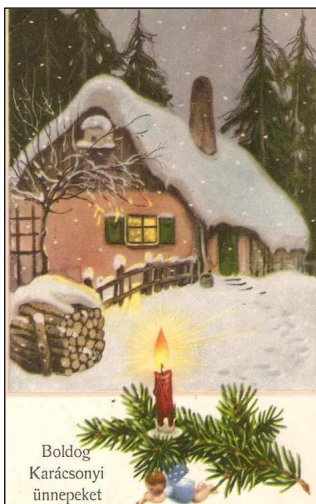
Régen volt – hogy is volt?

Téli örömeink régen

Zámbori Gyuláné emlékezik a régi Karácsonyokra, szilveszterre és a téli időszak fontos eseményére, a disznóvágásra.

Karácsony

A szeretet ünnepe. A katolikus vallás egyik legszentebb ünnepe: Jézus Krisztus születése. Az ünnepre készülődés már négy héttel a karácsony előtt, adventben elkezdődött. Hajnali misékre jártak, december 24-én böjtöltek. Este a szülők titokban díszítették a karácsonyfát, mert azt a „Jézuska hozta.” Az ügyes kezű háziasszony mézes süteménnyel, saját készítésű szaloncukorral, papírfigurákkal, aranyozott, ezüstözött dióval, almával díszítette a fát. A gyerekek részére harisnyát, kesztyűt, zsebkendőt varázsoltak a fa alá. Jobb helyeken, módosabb családoknál fa állatfigurák, mesekönyvek is kerültek a karácsonyfa alá. Az ünnepi vacsorát csak az éjféli mise után fogyasztották, mivel az hurka, kolbász volt. Szokás volt a betlehemezés. A betlehemezők házilag készített jászolt, vagy templom formájú betlehemet hordoztak magukkal. Házról házra járva adták elő tréfás verseiket, énekeiket. Ahol szívesen fogadták őket, ott pénzt, süteményt, diót, almát adtak a gyerekeknek.

Boldog Karácsonyi ünnepeket

Szilveszter

Ezen a napon „hálaadásra” mentek a templomba az emberek. Megköszönték Istennek az egészséget, a békét, és ezért imádkoztak. Isten segítségét és áldását kérték abban, hogy jó egészségben éljék meg az újévet. Majd újév napján misére mentek, és boldog új évet kívántak egymásnak.

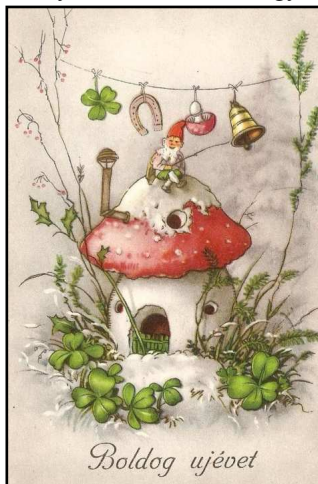
Disznóvágás

A disznóvágás nem ünnepi esemény volt régen, de fontossága miatt kiemelkedett a hétköznapi sorából. Családi eseménynek számított. Már napokkal korábban készültek rá. Kisúrolták a szükséges edényeket, bográcsot, sózó teknőt, hurkatöltőt, nagy fazekakat, tálakat, kitisztították az üstházat, és megélezték a bárdot, baltát. Előkészítették a pörzsöléshez szükséges szalmát és a főzéshez az üst alá való apró fát. A gazda a böllérrel megbeszélte, hogy melyik nap alkalmas a vágásra. A böllér nem mesterember, hanem egy ügyes kezű, hozzáértő rokon vagy szomszéd volt, aki értett a hurka, kolbász készítéséhez.

A disznó leszúrása után tálkában felfogták a vért, megabál-

ták, megsütötték, és sóval, majoránnával ízesítve reggelire tálalták. Az asszonyok mosták a beleket, főzték a kását, tisztították a vörös- és fokhagymát. Ebédre orjalevest főztek. Kora délután hozzáfogtak a vacsorakészítéshez, ami töltött káposztából, sült hurkából, kolbászból és pecsenyéből állt. Persze ezt kemencében sütötték, sőt előfordult, hogy a káposztát is ott főzték.

A nap fénypontja a disznótor volt, amire nemcsak azokat hívták meg, akik segítettek, hanem az összes rokont. A gazda hol itt, hol ott segített, de a legfőbb gondja a vendégek kínálása volt. A férfiak pálinkát, bort, a nők forralt bort iszogattak. Vacsorakor a böllér került a főhelyre, az „asztalfőre”, mellé az idősebb férfiak, házaspárok, és az asztal végére a gyerekek. Vacsorára a hurka, kolbász mellé a nőknek „kontyalávalót” kínáltak. Ez az édesen tartósított must volt. A háziasszony kóstolót csomagolt a közreműködő segítőknek. A kóstoló széthordása a gyerekek dolga volt, akik szívesen tették ezt, mert illett egy-két forinttal megköszönni a gyerekek fáradozását. Ez a szokás olyan erősen élt a tanyai emberekben, hogy sem időjárás, sem távolság nem volt akadály. Emlékszem, hogy a mi rokonságunkban Besenyi

Boldog újévet

Megjelent: Emlékek a boldogházi tanyavilágból, 2006. 53-54. oldal

Disznóvágás az 1940-es években. A képen Papp Lajos, Papp Béla és családjuk

Zámbori Gyuláné Szörös Éva

Kertünk védelme 2

Növényeink növekedési időszakban csak örülni tudnak, ha kapnak tőlünk egy kis „doppingsert”.

Doppingszer alatt pedig a **bio-permetleveket** értem. A bio kertészkezdés korántsem abból áll, hogy nem permetezünk. Sajnos nincs olyan, hogy optimális, természetes biológiai állapot, hisz az ember régóta beleavatkozik a természet rendjébe. Ha biokertészkedéssel foglalkozunk, közbe kell lépünk, a növényeket ápolnunk kell, a kártevők számát ritkítani, a betegségek ellen védekeznünk kell oly módon, hogy a biológiai egyensúlyt fenntartsuk.

A természetes növényi levek ráadásul nemcsak tápanyag-kiegészítést jelentenek számukra, hanem többnyire a kártevők ellen is hatásosak. Elsősorban a megelőzésben vesszük hasznukat, de akkor is érdemes kipróbálni a következő természetes permetleveket, ha már megjelentek a levéltetvek, gombák növényeinken. Már csak azért is, mert az alapanyagok ingyen rendelkezésünkre állnak.

A tapasztalatok szerint készítésükhöz az esővíz a legjobb, ám ennek hiányában a közönséges csapvíz is megfelelő, ha néhány napig napos helyen állni hagyjuk.

Csalánlél

Főként levéltetvek ellen hatásos, ám növényeink tövét akkor is locsolhatjuk vele, ha éppen semmiféle kártevő nem telepedett meg rajtuk, hiszen a csalán magas vitamin és ásványi anyag tartalma miatt általános erősítő szerként is működik. A permetszerhez 1 kg felaprított friss zöld csalánt felöntünk tíz liter vízzel, és 36-48 órás állás után hígítatlanul permetezünk vele. Ha tovább hagyjuk a vízben a csalánt, megérjed, ami egyáltalán nem baj, ezután is felhasználható. A legfontosabb: a csalánerjedéskor iszonyatosan büdös, emiatt már az elején adjunk hozzá macskagyökér-kivonatot, vagy kőport. Később is lefedve tartjuk átható szaga miatt. A lé hetekig megtartja hatását, ősszel pedig a megmaradt csalániszapot ráöntjük a komposztra.

Zsurlófűzet

A gombafertőzésre hajlamos növényeket, például a paradicsomot, az epret és a rózsákat megelőzéskeppén zsurlófűzettel permetezzük. Készítése egyszerű: 30 dkg zsurlót 5 liter vízben egy órán keresztül főzzünk kis lángon, majd ötszöröseire hígítjuk, lehűtjük és már használhatjuk is. Reggel a leghatásosabb, biogazdák szerint kéthetente érdemes megismételni a permetezést. A zsurló nem az a tipikus kerti növény, így érdemes kirándulások alkalmával begyűjteni. Ha viszünk magunkkal egy növényhatározót vagy az internetről letöltött fotót, biztosan rátalálunk, a mezei zsurlót különös levelei miatt nehéz összetéveszteni más növényvel.

***

Pitypanglél

A **pitypangból** készült permetlé növekedésserkentő a legtöbb növényre. A szerhez körülbelül 2 kg friss levélre van szükség, melyet tíz liter vízben két hétig erjesztünk, naponta kevergetve. Ötszörös hígításban tavasszal és ősszel a talajra és a növényekre permetezzük.

***

Elűzi a hangyákat, levéltetveket a fáról, gombabetegségekre is jó, és kevesebbszer kell ismétlni, mint a régi permet-szerekkel. 2 liter vizet fel kell forralni, majd belegyűrni jó sok diófalevelet, amit a kis zöld szárával együtt vágj le.

Diólé

Majd miután kihűl, ki kell szedni a leveleket, és spriccelős flakonba tenni. Levél megy a komposztba, elriasztja a legyeket, meg a hangyákat. Az összes növényre jó!

A rovarriasztó és bőrszépítő hatás tudományosan is igazolható: „A diólevélnek keserű nyálkahártya-összehúzó, tonizáló hatása van, cserzőanyagokban nagyon gazdag. Összehúzó, cserző hatását a levél tannintartalma, baktériumölő, gombaölő, rovarölő és rovarriasztó hatását pedig a vele kapcsolatban lévő ellagénsav okozza.”

Öko gyomirtó

Mielőtt kipróbálnánk ezt az új és környezetbarát módszert, nem árt tudni, hogy az ecet egy természetes eredetű sav. Emiatt csak totális gyomirtásra használjuk, azaz elsősorban olyan részekben, ahol csak gyomok vannak. Íme egy nagyon hatékony, környezetkímélő és olcsó alternatíva a kereskedelemben kapható, erős vegyszereket tartalmazó helyettesítésére.

Körülbelül 1 liternyi gyomirtó elkészítéséhez keverjük össze:

kb. 1 liter ecet; ¼ csésze só; 1 teáskanálnyi folyékony szappan.

A só könnyen feloldódik az ecetben. Az ecetben feloldott sötét keveréket össze a folyékony szappannal, töltsük egy szórófejes palackba és spricceljük a gyomokra. A legjobb eredményt a forró napokon érhetjük el. Ezzel a gyomirtóval 5.000-10.000 forintot is megtakaríthatunk és elkerülhetjük, hogy erős vegyszerek jussanak a talajvízbe és a környezetünkbe!

Készítette: Szendrei Péter

SAJTÓKÖZLEMÉNY

BEFEJEZŐDÖTT 31 JÁSZBERÉNYI ÉS DÉL-HEVESI TELEPÜLÉS FELHAGYOTT ÉS BEZÁRT KOMMUNÁLIS SZILÁRD HULLADÉKLERAKÓJÁNAK REKULTIVÁCIÓJA

A jászsági és dél-hevesi térség 31 településén, közel 623 ezer m² rekultiválandó felületen akadályozta meg a REGIO-KOM Térségi Kommunális Szolgáltató Társulás, hogy a felhagyott és bezárt kommunális hulladéklerakók a talajt, valamint a felszíni és felszín alatti vizeket elszennyezzék, kialakítva a talajerózió elleni védelmet és tájba illesztve a lezárt lerakókat, illetve a megtisztított, rekultivált területeket. Mindez az érintett települések közel 113 ezer lakosának életfeltételeit javítja.

Jászapáti, 2013. november 6.

REGIO-KOM Térségi Kommunális Szolgáltató Társulás Jászberényi és Dél-Hevesi Kistérségében lévő 31 település felhagyott szilárd hulladéklerakójának rekultivációja projekt az Új Széchenyi Terv Környezet és Energia Operatív Program keretében az Európai Unió Támogatásával, a Kohéziós Alap társfinanszírozásával valósult meg.

A Nemzeti Fejlesztési Ügynökség döntése alapján a Kedvezményezett (REGIO-KOM Térségi Szolgáltató Társulás) a projektfeladatok végrehajtásához vissza nem térítendő támogatásban részesült. A beruházás teljes költsége: 2 697 546 207 Ft. A támogatás mértéke a projekt költségének 100 %-a.

A REGIO-KOM Térségi Kommunális Szolgáltató Társulás 2010 októberében megnyerte a jászsági és dél-hevesi kistérségben lévő 31 település felhagyott szilárd hulladéklerakó rekultivációjának megvalósítására irányuló pályázatot és így megindulhattak az Új Széchenyi Terv Környezet és Energia Operatív Program keretében 2012 májusában az Európai Unió Támogatásával, a Kohéziós Alap társfinanszírozásával a rekultivációs munkálatok.

A rekultivációs munkálatok Jász-Nagykun-Szolnok megye 16 településén, valamint Heves megye 15 településén az ütemezés szerint haladtak és 2013 októberben a munkák befejeződtek.

Azon a 13 jászsági és 5 dél-hevesi településen (Alattyán, Jánoshida, Jászsalsószentgyörgy, Jászárokszállás, Jászberény, Jászboldogháza, Jászdózsa, Jászfákóhalma, Jászkisér, Jászládány, Jászszenandrás, Jásztelek, Pusztamonostor/ Erdőtelek, Heves, Tarnaörs, Tiszanána, Visznek), ahol **helyben történő rekultiváció** valósult meg, a hulladéktest kialakítása után felülről szivárgásmentesen lezárták, lényegében becsomagolták.

Három jászsági és 10 dél-hevesi településen (Jászágó, Jászapáti, Jászfelsőszentgyörgy/ Átány, Boconád, Erk, Hevesvezekény, Kömlő, Pély, Tarnabod, Tarnaszadány, Tenk, Zaránk) a bezárt hulladéklerakót **felszámolták**, vagyis a lerakókban felhalmozott hulladékot, rostálást követően, vagy teljes egészében elszállították a helyszínről egy biztonságos lerakóba.

REGIO-KOM Térségi Kommunális Szolgáltató Társulás

5100 Jászberény, Lehel vezér tér 18.

E-mail: tarsulas@regiokom.hu

Honlap: www.regiokom.hu

www.ujszechenyiterv.gov.hu

MAGYARORSZÁG MEGÚJUL

A projekt az Európai Unió támogatásával,
a Kohéziós Alap társfinanszírozásával
valósul meg.

A rekultiváció során különböző műszaki megoldásokat alkalmaztak attól függően, hogy a lezárt hulladéklerakó mekkora kockázatot jelentett a környezetre: így lehetett **rostálósos felszámolás, teljes felszámolás, illetve a lerakó egy ütemben történő lezárása**. A környezet veszélyeztetése szempontjából a felhagyott lerakókat négy fő kockázati tényező alapján rangsorolták, mérlegelve, hogy igényel-e a lerakóban keletkező gáz kezelést, mekkora a felszíni vizek veszélyeztetettsége, fennáll-e természeti értékek, élőhelyek veszélyeztetettsége, illetve milyen volt a lerakó műszaki kialakítása, védelmi rendszerének színvonala.

A rekultivációs munkák első fázisában a helyszíni előkészítő munkák elvégzése történt meg: a gáztalanítás, a fertőtlenítés, a rágcslóirtási munkák, a terület előkészítése, valamint a területen lévő hulladék átdeponálása.

A helyben történő rekultivációk (a lerakó egy ütemben történő lezárása) esetében a második fázisban összesen 240.000 m³ hulladékot halmozta át és tömörítettek, majd a terv szerinti hulladéktestek (kubatúra) kialakítását végezték el. Azt követően a kivitelező a rekultivációs rétegrendet alakította ki, ami a lerakott hulladék "szivárgásmentes becsomagolását", a felső zárórétegek kialakítását jelenti.

Felszámolás esetén a szennyeződésre érzékeny helyekről a korábban lerakott hulladék egy részét, (átrostálását követően), vagy a teljes mennyiséget a Jászsági és Dél-hevesi Regionális Hulladéklerakóba szállították. 5 helyen a hulladék teljes mennyiségének kezelés nélküli elszállítása (teljes felszámolás), 8 esetben pedig a hulladék egy részének rostálás utáni elszállítása (rostálósos felszámolás) valósult meg.

A rekultiváció befejező fázisában összesen 410.000 m²-n megtörtént a növénytelepítés, 49 db talajvízfigyelő kutat alakítottak ki és kihelyezték a figyelmeztető táblákat, majd a műszaki átadás-átvétel folyamata után a kivitelező októberben visszaadta a területet az illetékes önkormányzatoknak.

Az önkormányzatoknak az így helyreállított területeket a rekultiváció típusától függően öt vagy tíz éven keresztül folyamatosan gondozni és figyelni kell, hogy fenntartsák a terület állapotát, megakadályozzák az illegális hulladéklerakást és ellenőrizték a talajvíz szennyezettségének alakulását.

A rekultiváció várható eredménye

A rekultivációval megszűnik a lerakók jelentette környezeti kockázat, elhárul a felszín alatti és feletti vizek szennyeződésének a veszélye, javul a levegőminőség, megszűnik az esetlegesen érzékelhető szaghatás, gazdagodik a természeti környezet, a környék növény és állatvilága új birtokba vehető területet talál magának, szélesedik a biotóp hálózat és a biodiverzitás is növekszik.

A beruházások javítják a falvak és városok tájképét, ezáltal hozzájárulnak a helyi lakosság tiszta környezethez való jogának kiteljesedéséhez, az egészségesebb környezet kialakításához.

További információ

Hegyí István

Projektkoordinátor

tarsulas@regiokom.hu

Tápió Travel Kft

TÁPIÓ TŰZÉP*Tűzelő és Építőanyag***TÁPIÓGYÖRGYE, TÁNCICS M. ÚT 60/a**Web: www.tapiottravel.hu**KELLEMES KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK
MINDEN KEDVES VÁSÁRLÓNKNAK!**

Nytva tartás: Hétfőtől péntekig 7-től 16 óráig, Szombaton 7-től 13 óráig

Ünnepi nyitva tartás: December 24-től December 29-ig zárva!

December 30: 7⁰⁰-15⁰⁰, December 31: 7⁰⁰-11⁰⁰Újévi nyitás: Január 3-án 7⁰⁰-kor!**Minden áru telefonon is megrendelhető, rendelésvétel:****06-53-383-085, 06-20-613-2093****AJÁNLATUNK:**

Tölgy és bükk tűzifa kályha készre hasítva 2500Ft/mázsa
A kiszállított áruink mennyiségét digitális hídmérleggel
mérjük, az áruról mérlegjegyet adunk.

Diószén 3800.-/q (3800kcal, 20% hamutartalom, pormentes)***Fuvarozás kis- és nagy billenős teherautóval,******bontás munkagéppel, sitt szállítás*****Árukiszállítás: darus, billenős tehergépkocsival****SOKAN KERESIK A KEMÉNYFA TŰZIFÁT, SEGÍTSÉGGÉPPEN EGY PÁR MONDAT
A TÉLI TÜZELÉSRŐL ÉS A FA FŰTŐÉRTÉKÉRŐL:****CSERTÖLGY 16.8 MJ/KG   BÜKK 15.62 MJ/KG   AKÁC 14.9 MJ/KG**

**ELSŐSORBAN A SZÉNNEEL VALÓ TÜZELÉST JAVASOLJUK, MERT PÉNZTÁRCAKÍMÉLŐ TÜ-
ZELÉSI FORMA. 1 MÁZSA SZÉNNEEL(HA 3500KCAL FELETTI A FŰTŐÉRTÉK) 3-4 NAPIG
TUDUNK TÜZELNI, MÍG 1 MÁZSA FÁVAL 1-MÁSFÉL NAPOT. A SZENET A KAZÁNBAN
ALULRA RAKVA, FELÜLRŐL LEFELÉ ÉGETVE GAZDASÁGOSAN TUDJA HASZNÁLNI ÉS
EGÉSZ ÉJSZAKÁRA MELEGET BIZTOSÍT.**

Tápió Travel Kft

TÁPIÓ TŰZÉP*Tűzelő és Építőanyag***TÁPIÓGYÖRGYE, TÁNCICS M. ÚT 60/a**Web: www.tapiottravel.hu

Fotó: Babinyecz J.

Fotó: Babinyecz J.

Fotó: Babinyecz J.

Strandfürdő új létesítménye

Fotó: Koós Zoltán

Fotó: Koós Z.

Fotó: Babinyecz J.

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunkhoz a kéziratokat, fotókat

2014. február 20-ig

kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: falluujság@jaszboldoghaza.hu

Búcsúzunk

Hamar Sándor (1936-2013)
Nyitrai József (1924-2013)
Ercse Mihályné (1933-2013)

a szerkesztők

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:

Konkoly Béláné

Szerkesztők:

Papp Izabella

Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő

Gerhát Károly

Felelős kiadó:

Készült:

Községi Önkormányzat

Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

2013

Fotó: Babinyecz J.

Fotó: Babinyecz J.

Fotó: Babinyecz J.

Fotó: Babinyecz J.

Fotó: Koós Z.